

7,64. κγ'. ὁ Κυψέλλων κλπ. (Ψευδεπιφάνιος). Κυψέλλων ἐν Miklosich et Müller. Οὗτος ὁ ἀρχιεπίσκοπος δίδωσι τῷ Πατριάρχει 16 ὑπέρπυρα (τῷ 1324 καὶ ὁ Αἶνον 100 ἴδε).

Κωνσταντίνος, (σελ. 119 τοῦ Α' τόμου) ἔτος 1256 ἐπὶ Ἀρσενίου Πατριάρχου.

Ἔορα καὶ ἐκ τοῦ Le Quien ἐν τετραδίῳ¹.

Θεοδόσιος, Πρὸς τούτους ὁ Μελιτηνῆς ὑπέρτιμος καὶ πρόεδρος Κυψέλλων Θεοδόσιος.

ΚΝΩΣΟΥ

Κωνσταντίνος, ἐκ μολυβδοβ. ι' - ιβ' αἰῶνος. Παντοῦσκο Ἰνστιτούτου Ρωσ. τόμ. ιγ' σ. 89.

ΚΩ

Ἀριστοκράτης, ἐν Πανδώρας τόμ. ιθ'. (1868 - 1869) ἐπίσκοπος ὁσιώτατος σελ. 47. Κατὰ Σακκελίωνα, τὰ γράμματα ἴσως τῆς ε'. ἑκατονταετηρίδος².

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΑΣ

Ἔορα ἐν B. C. Hell. 1899 (122 - 123) τοῦ Millet περὶ Μιστρᾶ (καὶ 1906) μ. Λακεδαιμ. ὀνόματα ἐξ ἐπιγραφῶν (1312, 1330, 1341, 1339 κλπ.). Ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Πελοποννήσου ὡς καὶ ὁ Κορίνθου.

Ἐτιμήθη εἰς μητρόπολιν ἐπὶ Ἀλεξίου καὶ ἐπὶ Πατριάρχου Εὐσταθίου ἐν ἔτει 6590 (= 1082) πρῶν οὔσα ἐπισκοπὴ τῶν Πατρῶν.

Κατὰ τὸν Φατσέα (Γ. Γράμματα σελ. 138 - 140 τόμ. β') ἔχει τρεῖς ἐπισκόπους τὸν Ἀμυκλῶν, Καρυουπόλεως καὶ Βρεσθένης.

Ἴδε περὶ Λακεδαιμονίας τὰ Παλαιῶν Πατρῶν. Τῇ Ἰουνίῳ 1365 (Miklosich τόμ. Α'. σελ. 472) ἐγένετο σιγίλλιον Πατριαρχικόν, δι' οὗ ἀποσπᾶται ὁ ἐν Πέλοποννήσῳ ἐν Μιζισθρᾶ (Μιστρᾶ) ναὸς (ἀνεγερθεὶς παρὰ τοῦ δεσπότη κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Καντακουζηνοῦ) τοῦ Κ^{ου} Θεοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου, ὁ μετὰ μονυδρίου ἀνδρῶν ἀπὸ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Λακεδαιμονίας καὶ γίνεται σταυροπήγιος καὶ πατριαρχικός.

Θεόκλητος, τῷ 869 ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῇ κατὰ τοῦ Φωτίου συγκροτηθείσῃ συνόδῳ (Mansi τόμ. 16. σελ. 37 - 195)³.

¹ Τοιοῦτον τετράδιον δὲν ἀνεῦρον.

² Ν. Κ. 26 Μαρτίου 1892.

³ Μεταξὺ τῶν σημειώσεων εὑρέθη καὶ ἡ κατωτέρω σημείωσις προερχομένη ἐξ ἀποκόμματος ἐφημερίδος τῆς Κ^{ων}πόλεως τῆς 12^{ης} Ἰουλ. 1896 ἔχοντος ὡς ἑξῆς: Δύο ἑρχαῖοι ἱεράρχαι Ἀναγινώσκωμεν ἐν ἀττικῷ φύλλῳ. Ἐν θέσει Πεσονήσια ἀπέχοντα τῆς Μοιῆς Καστορίου ἡμίσειαν ὄραν βορειοδυτικῶς καὶ πρὸς βορρᾶν τοῦ χωρίου Καστορίου ὑπάρχει ναὸς, ὅστις ἦτο πρὸ ἀμνημονεύτων ἐτῶν ἐρειπωμένος καὶ ἀνακαινισθεὶς ἐνεκαινίσθη κατὰ τὸ ἔτος 1878, παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Γυθείου Παρθενίου. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς μεσημβρινῆς πλευρᾶς τοῦ ἱεροῦ ἐν θυρώματι διεσώθησαν δύο εἰκόνες ἁγίων ἱεραρχῶν, ὧν

Θεόπεμπτος, ἐπίσκοπος τοῦ 1' αἰῶνος, ἐκ μολυβδοβούλλου (Revue des études grecques τόμ. II σελ. 249 ὑπὸ Schlumberger καὶ O. Christianus τοῦ Le Quien τόμ. II σ. 1740 στ. 189). Ἐξ Ἀθηνῶν οἰκιστὸς τοῦ X αἰῶνος, πρὸς Schlumberger περὶ τριῶν ἄλλων εἰς τὴν Σιγγιλιογραφίαν τῶν 183 - 184.

Δεόντιος, περὶ τὸ 1050 καὶ αὐτόθι σελ. 184.

Θεόδωρος, > > > >

Νεόφυτος, τῷ 1393 (Γεδεὼν Ἀθ. σ. 115 καὶ σημείωσιν).

Γρηγόριος, τῷ 1565. «Σωτήρ» περιοδικὸν Ἀθηνῶν τόμ. Α'. Turcogr. σ. 173 ὑπογράφει τὴν καθαιρέσιν Ἰωάσαφ.

Θεοδόσιος, τῷ 1575 ἐπὶ Ἰερεμίου τοῦ β', (Σχεδ. Σάθα Ἰερεμ. σ. ψγ' καὶ διγ' (:)) καὶ Σινᾶ ὑπόσημ. ἔγγρ. σελ. 58).

Ἰεζεκιήλ, ὁ ἐξ Ἀθηνῶν ὁσιώτατος ἐγένετο Φεβρουαρίῳ ζεθ' ἐπὶ Ματθαίου, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀπέθανε καὶ ἐξελέγη ὁ μέγας πρωτοσύγκελλος

Χρῦσανθος, τῷ 1601 ἐπὶ Ματθαίου (τὸ γ') Ἰνδ. ιδ' Μαρτίου 21 («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» Β'. σ. 780 Νομ. Συναγ.). Καθαίρεται οὗτος τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1603. Φαίνεται ὅτι συνεχωρήθη, διότι τῷ 1612 ἔγραφε σὺν τῷ Μάνης Νεοφύτῳ τῷ Καρόλῳ Γονζαγνίῳ δουκὶ τοῦ Νεβέρ τοῦ μόνου ἀξιῶσις προβαλόντος ἐπὶ διαδοχῇ τοῦ θρόνου τῶν Παλαιολόγων (Σάθα: Τουρκοκρατουμένη Ἑλλάς σελ. 197 - 198). Οὗτος ἦν ὁ Χρῦσανθος ὁ Λάσκαρις σελ. 207 αὐτόθι ἐν σημειώσει. Ἐπὶ Ραφαήλ ἐγένετο ὁ ἀπὸ ταύτης τῆς χώρας ὁσιώτατος ἱερομόναχος

Διονύσιος, 1603, Ἰανουαρίου 18. (ζεβ'). Ἐπειδὴ δὲ καὶ οὗτος... λειτουργήσας ἐχειροτόνησε καὶ ἐπίσκοπον Καρυουπόλεως καὶ Ἀμυκλῶν ὡς μαρτυρεῖ καὶ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν κὺρ Τιμόθεος κλπ. καθαίρεται Ἰουνίῳ 1606 (ζεβ', Νομ. Συναγ.). Ἀπέθανε περὶ τὸ 1620, διότι τότε χρονολογεῖται ἡ τοῦ ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ συκοφαντηθέντος Κορίνθου Ἀνθίμου ἀθώωσις (Σάθα, Μεσ. Βιβλιοθήκη Γ'. σελ. 561). Ἐπὶ τούτου ἐγένετο τόμος, δι' οὗ ἀναπόσπαστος τῇ ἐπαρχίᾳ Λακεδαιμονίας κηρύσσεται ἡ Δημητρίανη. Τῷ 1618 γράφει πρὸς τὸν δούκα τοῦ Νεβέρ τῷ Παλαιολόγῳ (Σάθα, Τουρκοκρ. Ἑλλάς σελ. 207). Ἐπὶ Τιμοθέου ἀπήντησα αὐτὸν ἐν Π. Κ. 333 (τῷ 1609 ἀπαντῶ δὺρα Αἴνου). Ὅρα Berger de Xivrey «Mémoire sur une tentative d'insurrection organisée dans le Magne de 1612-1619 au nom du duc de Nevers, lue à l'Académie des Inscriptions et Belles Lettres dans la séance du 9 juillet 1841 - Extrait de la Bibliothèque de l'école des Chartes, Juillet-Août 1841. Paris 1841 σελ. 24. Ἐν σελ. 18 ὑπόσημ.

τῆς μὲν πρὸς δεξιὰ σώζεται εὐαναγνώστως ἡ ἐπιγραφή ἤδη Λακεδαιμονίας Θεοκλήτος, τῆς δὲ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἡ συλλαβὴ ἰλος (Κύριλλος) Ἀλεξανδρείας. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀγίου τούτου Θεοκλήτου μέχρι τοῦδε ἦτο ἀγνωστον, διὰ τοῦτο παρακαλεῖ ὁ σεβασμ. Σπάρτης Θεοκλήτος πάντα περὶ τὰ ἱστορικά, ἀρχαιολογικά καὶ βυζαντινά ἀσχολούμενον καὶ γινώσκοντά τι περὶ τοῦ ἀγίου τούτου γὰ εὐαρεστηθῆ γὰ τῷ ἀναγγελῆ».

φέρεται ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ αὐτοῦ πρὸς τὸν δούκα τοῦ Νιβέρ, οὗ ἀνὰ τὴν Μάνην εἶχον διασπαρῆ αἱ εἰκόνες (portraits) «τῷ ἐκλαμπροτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ καὶ γαληνοτάτῳ δονκί Νοβερσίας Κάρλῳ Παλαιολόγῳ».

Τὴν ἐκλαμπροτάτην καὶ σεβασμιωτάτην εἰκόνα τῆς σῆς ἐνδοξότητος ἴδον καὶ προσεκύνησα καὶ ἠδέως κατεφίλησα, δεόμενος τοῦ Θεοῦ ἀξιῶσαι με προσκυνεῖν αὐτὴν ἐγὼ τε καὶ πάντες οἱ ἡμέτεροι μέχρις ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς. Ὅς ποιῆσαι καὶ διαφυλάξαι αὐτὴν ἀνωτέραν παντὸς λυπηροῦ καὶ πονηροῦ συναντήματος. Ἀμήν. Ἰουλίου ιγ' Ἰνδικτ. α', ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Λακεδαιμονίας Διονύσιος καὶ εὐχέτης καὶ οἰκέτης τῆς σῆς ἐκλαμπρότητος».

Ἰωάσαφ, τῷ 1621, καὶ 1622, 1624. Ὅρα προσθήκα; καὶ διορθώσεις Δημητρακοπούλου, «Ἐκκλ. Ἀλήθ.» 1899 φύλ. Α. σ. 24 Σιγίλ. Μονῆς Φιλοσόφου ἐν Ἐκκλ. Ἀλ. τόμ. Β' 668)

Ἰωάσαφ, τῷ 1640, σιγίλλιον Ἄνδρου μονῆς Ἀγίας καὶ τῷ 1641 ἐν Π. Κ. 333.

Γαβριήλ, τῷ Ἰανουαρίῳ 1641¹

Παρθένιος, κατὰ Δεκέμβριον 1641 εὑρηται κατὰ Σάθαν. Τῷ 1643 ἀπαντῶ τὸν Γαβριήλ, ἀνθ' οὗ ἐπὶ ψευδεῖ εἰδήσει θανάτου αὐτοῦ χειροτονεῖται Λακεδαιμονίας ὁ

Ζωσιμάς, οὗ ἡ παραίτησις τῷ 1656. Καὶ πάλιν

Γαβριήλ, ὃν ἀπαντῶ τῷ 1669 εἰς Π. Κ. 339.

Δωρόθεος, ὁ μετέπειτα Μονεμβασίας (Σάθα, Νεοελ. Φιλ.)

Θεοδώρητος, Οὗτος ἦν ἐκ Δημητσάνης καὶ ἱερέυς ὢν κατὰ τὸ 1656 ἦλθεν εἰς Ἀδριανούπολιν σὺν ἄλλοις (περὶ ὧν ἴδε τὰ περὶ Δημητσάνης ἐμὰ καὶ ἱστορίαν Ἀγίας πόλεως σελ. φισ') πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Παΐσιου. Οὗτος τῷ 1691 ὑλογράφει ὡς πρόφην Λακεδαίμονος ἐν σιγίλλῳ περὶ τῆς Μ. Σχολῆς τοῦ Καλλινίου (Ἀλήθεια τόμ. Δ' σελ. 150. Θεοδώρητος μητρ. Λακεδ. τόμ. Δ' σελ. 69 (Μεσ. Β. Γ' σελ. 487) τῆς Ἐκκλ. Ἱστορίας Μελετίου, καθαιρεῖται καὶ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1674 ἐπὶ Γερασίμου ὁ

Κύριλλος,

(Ἰεζεκιήλ, ἀνθ' οὗ τῇ 21 Μαρτίου 16²)

Παρθένιος, τῷ 1741 («Ἐκκλ. Ἀλήθ.» ἔτος Ι' σ. 156) 1750 ἀποθνήσκει καὶ τὸν Φεβρουάριον διαδέχεται αὐτὸν ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Δημητσάνης

Ἀναγίας, τῷ 1767 ἐκαρτομήθη (Σάθα, Τουρκοκρατουμένη Ἑλλάς σελ. 465 καὶ Νεοελ. Φιλ. σελ. 604). Ὁ ἐκ Δημητσάνης (Λαμπάρδης) Ἐβδ. φύλ. 52 Παναγιωτοπούλου.

¹ Εἰς ἰδιαιτερον δελτίον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν, Λακεδαιμονίας καὶ Δημητσάνης παρουσιάζονται οἱ τρεῖς ἐπίσκοποι κατὰ τὴν ἐξῆς σειρὰν: Ἰωάσαφ, οὗ ἀποθανόντος ἐξελέγη κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1641 ὁ Παρθένιος, οὗ μετ' ὀλίγον τελευτήσαντος ἐξελέγη ὁ πνευματικὸς Γαβριήλ, τῷ 1641 Ἰανουαρίου (Νομ. Συναγρ.)

² Ἡ σημείωσις αὕτη εἶναι ἡμιτελής καὶ ὡς πρὸς τὸ ὄνομα διαγεγραμμένη, ἀλλ' οὐχὶ πλήρως.

Παρθένιος, Τουρκοκρατουμένη Ἑλλάς σ. 465 καὶ 466 ἐν σημ. καὶ εἶτα ὁ πρόην μέγας πρωτοσύγκελλος

Νεόφυτος, τῷ Φεβρουαρίῳ 1777 ἀποθνήσκει οὕτως καὶ διορίζεται ὁ δσιώτατος ἱερομόναχος

Γρηγόριος, ὅστις τῷ 1791 ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος Ματθαίου μετετέθη ἐκ Βιδύνης καὶ τῷ Ἰουνίῳ τοῦ 1801 ἐγένετο Δέρκων. Ἀντὶ τούτου τῷ 1791 τὸν Νοέμβριον γίνεται Λακεδαιμονίας ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Προύσης

Δανιήλ, ὅστις τῷ 1801 ἐξελέγη Νικαίας, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ὁ Θεοδωρουπόλεως θεοφιλέστατος

Χρυσάνθος, (Ἰούνιον τοῦ 1801) περὶ οὗ ὄρα Κουρούτσεσμε ἐμά.

ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ¹ (Φρυγίας)

Ἡλίας, ἐπὶ βούλλας ἐκ μολύβδου ε' - α' αἰῶνος μητροπολίτης Schlumberger, Mélanges σ. 235.

Διογᾶς, ἐπίσκοπος, ἀντὶ Διογένους², ἐξ ἐπιγραφῆς ἐν Οὐσακίῳ εὐρεθείσης.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ³

Ἀχιλλίος⁴ «Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου Ἀχιλλίου, μητροπολίτου Λαρίσσης, ψαλλόμενα τῇ ιε' τοῦ Μαΐου μηνός». Οὐδ' ὁ Ἀχιλλίος ἔχει ἰδίαν ἐν τοῖς μνηαίοις ἀκολουθίαν. Ὅρα περὶ Τρίκκης Χειρόγρ. Ἐθν. Βιβλ. 888, ὄρα καὶ ἀκολουθίαν ἐν αὐτῷ χειρογ. 827.

Βασίλειος, Montfaucon Bibl. Coisl. σ. 104.

Νικάνδρος, τῷ 1285. Ἐπὶ Βέκκου Πατριάρχου. Mansi Concil. XXIV σ. 591-595.

Νεῖλος, τῷ 1348. Ἐπὶ σπονδύλου κίονος ἐκ λευκοῦ λίθου ἐν τοῖς εῤρειπίοις νεοδημητίου τινὸς ἐκκλησίας ἀτελοῦς κατὰ Ν. Ι. Γιαννόπουλον γράφοντα ἐν Β. C. Héliénique, 1899 σ. 406 καὶ δημοσιεύοντα κάλλιον τὴν ἐπιγραφὴν. Ἡ ἐπιγραφὴ ἔκειτο κατὰ τὸν Heuzey (Mission en Macédoine, σ. 447 ἢ ἐπιγρ. ἀριθ. 229) au palais épiscopale de Stagi (Kalambaka) ἢ κατὰ Duchesne (Mémoire sur une Mission au Mont Athos 1876 σελ. 133

¹ Περὶ Λαοδίκειαν Συρίας. Ὁ αὐτὸς τόπος τοῦ Σταυροῦ κλπ. Τὸ ὄνομα Ἀλλίας — Ἡλίας.

² Κατὰ τὸ Ἀσκλᾶς Ἡρᾶς. Ὅρα ἐν Inscr. Bureschianae ὑπὸ Α. Körte σ. 31 ἢ ἐπιγραφὴν 55η ἐν Greiswald 1902. Κατὰ τὸ Λαμᾶς ἐπίσκοπος Μαγνησίας ἐπὶ Μαιάνδρῳ, Le Quien Γ' 697.

³ Περὶ μητροπολιτῶν Λαρίσσης ὄρα καὶ Ἑβδομάδος φύλ. 121 καὶ 122 καὶ Ν. Βέη ἐν Ν. Jahrbücher Δ' τόμον περὶ Βησσαρίωνος κλπ. καὶ Pargoire.

⁴ Φέρεται ὡς ζήσας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μ. Κωνσταντίνου.

καὶ 134) dans la cour de l'évêché à Trikala, ἐρμηνευθεῖσα δὲ ἀπεδόθη εἰς τὸν μητροπολίτην Νικόλαον, οὐχὶ ὀρθῶς.

Ἀντώνιος, 1366, Mission en Macédoine τοῦ Heuzey. Duchesne (:), Archives de Missions 1876.

Νεῖλος, ἐπέχων καὶ τὸν τόπον τοῦ Σίδης τῷ 1372 / 73¹.

Διονύσιος, 1425-6 (ἴδε παραπομπὰς Νεῖλου σ. 442), ὑπὸ τούτου ἐχειροτονήθη ὁ ἐπίσκοπος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου Ἰωάσαφ (Ἴδε Inscript. Chrétiennes de Thessalie ἐν B. C. H. 1899 σ. 408)².

Μάρκος, τῷ 1499 (αὐτόθι).

Βησσαρίων, ὁ πρότερον Δημητριάδος ἐπίσκοπος ὢν προεβιβάσθη εἰς τὴν μητρόπολιν Λαρίσης ἀντὶ τοῦ τῶν τῆ δε μεταχωρήσαντος μητροπολίτου Μάρκου τῷ 1499 (= 6998 = 1490) ἐπὶ Διονυσίου τοῦ Α' ³ Οὗτος εἶναι κτίτωρ τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ μονῆς τῶν μεγάλων Πυλῶν, τῆς κοινότερον τοῦ Δουσίου καλουμένης, καθ' ἣ δὲ ἐν σημειώσει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 798 χειρογράφου τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης ἄλλοτε ἀληντήσαμεν «ἐκοιμήθη ὁ αὐτὸς ἀρχιερεὺς καὶ πανιερώτατος μητροπολίτης Λαρίσης κύριος βισσαρίων ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος δευτέρας θετταλίας καὶ πάσης ἐλάδος καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντας τοῦ Ἐφέσου ἐν Σεπτεμβρίῳ εἰς τὰς δεκατρεῖς ἡμέρας δευτέρα ἐν τῷ ζμθ, ἰνδικτιῶνος ιδ'» ἦτοι τῷ 1541⁴. Ἐν τῷ τμήματι τῶν χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης ἐν χειρόγραφον περιέχει τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ, τὸ δὲ 724 ἐν φράσει κοινῇ. Ἐπίσης ἴδε καὶ σημειώσεις ἐν χειρογράφοις 692 καὶ 730 κατὰ τὴν σήμερον τηρουμένην ἀρίθμησην, εἰς ἣν φοιτῶντες ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπὸ τὸν μακαρίτην Σακελλίωνα ἐργαζόμενοι καὶ ἡμεῖς συντελέσαμεν. Ἀσματικῇ

¹ Εἰς ἰδιαιτερον δελτίον προστίθενται τὰ ἐξῆς: "Ορα Acta, Patriarchat. I, 587. Νεῖλος καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τοῦ Σίδης ἐν Byz. Zeitschrift τόμ. Η' σ. 486 ἐν "αωπα" (1372/3). Τῷ 1367 ἀναφέρεται παρὰ Ἀμασειας.

² Εἰς τι πρόχειρον σημείωμα σημειοῦται καὶ τὸ ἔτος 1410.

³ Ἐξεδόθη ἡ πράξις τῆς ἐκλογῆς ἐν σελ. 18-20 τοῦ Β' τόμου τοῦ Δελτίου τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Σακελλίωνος πατρός. "Ορα καὶ τὰ αὐτόθι πρῶτισαγωγικὰ περὶ Βησσαρίωνος σ. 15-18. Εἰς τι τεμάχιον χάρτου ἀνεύρομεν (ὁ ἐκδότης) τὴν ἐξῆς σημείωσιν: Couvent de Hagios Sotir Megalon Pylon (Dousko) an du Monde 7066 (1558) σελ. 450 ἢ N° 242. Ἀνηγέρθη ὁ πάνσεπτος οὗτος καὶ θεῖος ναὸς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν Μεγάλων Πυλῶν, πρῶην μὲν ἐν ἄλλῳ σχήματι παρὰ τοῦ ἐν Ἀγίοις πατρός ἡμῶν Βησσαρίωνος ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης καὶ τοῦ αὐταδέλφου αὐτοῦ Ἰγνατίου, ἐπίσης Καπούας καὶ Φαναρίου ὕστερον δέ, ἐν τούτῳ περικαλλεῖ σχήματι οἷον ὁράται ἀνηγέρθη ἐκ βάθρων καὶ ἀνιστορήθη παρὰ Κυροῦ Νεοφύτου τοῦ αὐτοῦ ἀνεψιοῦ του καὶ τὸν αὐτὸν θρόνον τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Λαρίσης ἰθύνοντος καὶ τῶν ὑπ' αὐτῷ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τοῦ τε Λίτζας Λουκά τοῦ Δημητριάδος Ἰωσήφ καὶ τοῦ Φαναρίου Μαρτυρίου, ἐπὶ ἔτους ἕξ' μηνὶ νοεμβρίῳ ὀκτώ, ἰνδικτιῶνος α'.

⁴ Ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ 15 Σεπτεμβρίου, ὅτε κατ' ἄλλα χειρόγραφα ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ. Τὸ τεῦχος ὑπ' ἀριθ. 800. (Ἄγνωστον τί ἐννοεῖ ὁ Μυστακίδης).

ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Βησσαρίωνος ἐξεδόθη ἐν Κ/πόλει τῷ 1800, ἀλλὰ ταύτης ἀντίτυπον δὲν εἶδομεν¹.

Δημήτριος, Σάθα σχεδ. ψγ' 11.

Διονύσιος; ἐν φύλλῳ 41 β' τοῦ 650 χειρογρ. τῆς Ἐθν. Βιβλ. Ἑλλάδος φέρεται, ὅτι ἐκοιμήθη ὁ πανιερώτατος μ. Λ. κύρ Δ. ἐν ἔτει ζη' = 1510 μηνί μαρτίῳ ἡμέρᾳ πέμπτῃ καὶ ἦτις ἔτυχε νὰ εἶναι ἡ μεγάλη πέμπτη*.

Βησσαρίων, 1520 — 1541 Association 1875 σελ. 233 ὄρα ἀνωτέρω τὸ ὄνομα.

Νεόφυτος, τῷ 1544 εὐρίσκεται ἐν Ἀγίῳ Ὄρει. Ἦτο πρόην Σταγῶν καὶ διάδοχος καὶ ἀνεπιὸς τοῦ Βησσαρίωνος (αὐτόθι). (Ὅρα ἀλληλογραφίαν ἐν ἐφημ. «Κωνσταντινουπόλει» τῇ 6 Ἰουνίου 1887) πρβλ. καὶ Σακελλ. ἐν Δελτίῳ σ. 18 ἀνωτέρω. Ἐν Τουρκογραικίᾳ σ. 258 καὶ 172 ὅπου ὑπογράφει τὴν καθαιρέσιν τοῦ Ἰωάσαφ (1565). Συνυπογράφει τῷ Θηβῶν Ἰωάσαφ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει παρευρεθεὶς εἰς γράμμα δωρητήριον τῆς Συνάξεως εἰς Ἱερεμίαν τὸν Α' φέρον ἡμερομηνίαν ζνβ' (1544) ἰνδ. β. Ἐξῆ ἔτι κατὰ τὸ 1584. Ὅρα χειρογρ. Ἐθν. Βιβλ. ἀριθ. 652. Εἶναι οὗτος ὁ παρὰ Heuzey ὑπ' ἀριθ. 242 ἢ σελ. 440, ὥστε ἐξῆ ἔτι τῷ 1558; τῷ 1572 Ἱερεμίας ὁ Τρανός*.

Ἱερεμίας, ὁ τῷ 1572 πατριάρχης ὁ Τρανός (ὄρα Turcograecia, Δελτ. Ἱστορ. Γερλάχιον, Σάθαν καὶ Zachariae von Lingenthal ἐν σελ. 43 τοῦ 7 ἀριθμοῦ τοῦ 28 τόμ. τῆς 7^{ης} σειρᾶς, τῶν Mémoires de l'Academie Imperiale des sciences d. S. Petersburg 1881 πρὸς τὸν Μυτιλήνης περὶ τοῦ Ἡρακλείας, αὐτόθι. Ὅρα καὶ Ἱερεμίαν ὡς Λαρίσσης ἀπὸ Τρίκκης γράφοντα*. Ἡ Λαρίσσα ἐδόθη σὺν τῇ μητροπόλει Χίου τῷ Μητροφάνει παραιτησαμένῳ τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῷ 1572 (Γεδεών, Π. Πίνακες 516), ἀλλὰ τὴν πρῶτην παρεχώρησεν ἄλλῳ.

Ἱερεμίας ὁ μετέπειτα Πατριάρχης τῷ Μαίῳ τοῦ 1572 ἀναδειχθεὶς. Τούτου ἐπιστολαὶ ἀχρονολόγητοι Turcogr. σ. 327-28 πρὸς τὸν πατριάρχην. Ἐν τῇ πρώτῃ συνυπογράφει ὁ Δημονίκου καὶ Ἐλασσῶνος Δαμασκηνός.

¹ Heuzey, αὐτόθι σ. 440 ἢ ἐπιγρ. 242.

* Εἰς τι φύλλον ἀνεξάρτητον εὐρίσκω τὴν ἐξῆς σημείωσιν τοῦ Μυστακίδου. 5) ὅποιω δῆποτε καταλόγῳ καὶ τάξει καὶ σχήματι ἦ, ταρχὰς καὶ κενοφωνίας (τὸ χειρόγραφον κενοφωνίας κενοφωνία = ματαιολογία λέξις μ. τ. γ). προξενήσας ὡς κακεργάτης (ιδεὲ Σακελλίωνος, Δελτ. Ἱστορ. καὶ Ἐθν. Ἐταιρείας τόμ. β' σελ. 15-17) κα ταχέως ἐπιτυχῶν τῆς λάσεως. Τούτου γὰρ χάριν ἀπολέλυται τῇ διαλειφθεισῇ σεβασμίᾳ καὶ ἱερᾷ βασιλικῇ μονῇ τοῦ Μετεώρου καὶ τὸ παρὸν σιγίλλιωδες γράμμα τῆς ἡμῶν ταπεινότητος ἐπὶ τὸ προσεῖ(ναι) αὐτῇ εἰς μόνιμον καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν κατὰ μῆνα Νοέμβριον ἐπὶ ἔτους ζν' Ἰνδικτιῶνος ιε' ὁ... μητροπολίτης Λαρίσσης ὑπέρτιμος καὶ ἑξαρχος δευτέρας Θεσσαλίας καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τοῦ Ἐφέσου Νεόφυτος. Ὅρα ἐπίσης περὶ τοῦ τίτλου (Λάμπρου Ἐθν. Ἐταιρ. τόμ. Α' σελ. 114 καὶ ἐν σελ. 261 αὐτόθι).

* Ἐν ἰδιαιτέρῳ δελτίῳ τὰ ἐξῆς ἴδε εἰς τὸ κείμενον.

Δανιήλ, ἐν ζπα' (1573) ὑπ' ἀριθ. 230 παρὰ Heuzey. "Ορα Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου Παράρτημα Κ-ΚΒ' σελ. 96. Ἰωάσαφ ἐπίσης κατέχει τὸν θρόνον ἀποκηρύττει (:). "Ορα αὐτόθι καὶ Σάθα, Ἱερεμ. Σχεδ. 146-48... παρὰ Σάθα δὲν ἀναφέρεται ἐν Μ. Β. τὸμ. Γ'.

Δημήτριος, 1575-78, Σάθα, Νεοελλ. Φιλολογία καὶ Turcograec. σ. 507. Κατὰ τὸ 1576 ἀναφέρεται ὁ Λαρίσης «Nomen ejus Demetrius»¹.

Ἰωάσαφ, ὅστις προεδρικῶς ἔλαβε καὶ τὰ Ἰωάννινα, ὦν Λαρίσης (Σχεδ. Σάθα, Ἱερεμ. ψγ' καὶ 146) τῷ 1581. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λαρίσης Δανιήλ, ἔλαβε κατὰ τὰ συμπεφωνημένα τὴν Λαρισαίων μητρόπολιν (αὐτόθι σ. 148).

Παχώμιος, ἐπ' ὀλίγον κατὰ συναρπαγὴν γενόμενος Λαρίσης, ἐπίσκοπος ὦν Δημητριῶδος· ἀλλ' ἠθωώθη ὁ Ἰωάσαφ καὶ ἐπανελάβε τὴν ἐπαρχίαν του, τοῦ Παχώμιου τηρήσαντος τὸν τῆς Δημητριάδος ἐπισκοπικὸν θρόνον (σ. 160 σχεδ. Σάθα).

Νεόφυτος, † 1584.

Διονύσιος, Ἀπὸ τοῦ 1593 ἦν ὁ κατόπιν Διονύσιος (ἐν συνόδῳ τοπικῇ παρασταθεὶς τῷ 1593, Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. 179, Μαυροκορδ. Βιβλ. 75). Τῷ 1601 (φύλ. 178^β Νομ. Συναγ. τῇ ιε' Μαΐου τοῦ ζρθ' = 7109 - 5508 = 1601. Ἐπειδὴ ὁ χρηματίας μητροπολίτης Λαρίσης Διονύσιος «πρότερον πολλάκις παραινεθεὶς καὶ ἐπιτιμηθεὶς παρὰ τε τοῦ ἐπιτροπεύοντος τὸν πατριαρχικὸν θρόνον μακαριωτάτου Ἀλεξανδρείας κὺρ Μελετίου ἐφάνη ἐν πᾶσι ἀπειθῆς καὶ καταφρονητῆς τῶν τότε καὶ τῶν μετὰ ταῦτα δοθέντων πατριαρχικῶν συνοδικῶν γραμμάτων... ἀπέδρα εἰς τόπους ἀλλοτρίους τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας καὶ ἀδυνατῶς ἔχει ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἐποίησάμεθα ψήφους κανονικὰς εἰς τὴν ἀγιωτάτην λαρισαίων μητρόπολιν χηρεύουσαν ἤδη μῆνας ἕξ. (Ἐν τῷ) ναῶ τοῦ Μ. Γεωργίου ἐξελεξάμεθα τὸν Μ. Πρωτοσύγκελλον τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἱερομόναχον καὶ πνευματικὸν κὺρ Θεωνᾶν.

Θεωνᾶς, τῷ Μαΐῳ τοῦ 7109 = 1601 («Ἐκκλησιαστ. Ἀλήθεια» Β' σ. 780. Σάθα, Μ. Βιβλ. τ. Γ' σ. 549). Ὁ Σάθας (Γουρκοκρατ. Ἑλλάς σ. 215) σφάλεται περὶ αὐτοῦ γράφων τὰ τῆς γνωστῆς ἐπαναστάσεως. "Ορα τὰ τοῦ Κεραμέως ἐν σελ. 44-45 τοῦ ἀρχαιολογικοῦ παραρτήματος τοῦ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου τοῦ 17^{ου} τόμου. Ἦν οὗτος πρότερον ἀπὸ τοῦ 1592. «Ἄτε τοῦ ἐν αὐτῇ προστατεύοντος κὺρ Θεωνᾶ τῶν τῆδε μεταστάντος θανάτῳ φυσικῷ τῷ ζριβ' (1604) ἐν μηνί Ἰανουαρίῳ ἰνδ. β^ας ἐξελέγη ὁ Μέγας Πρωτοσύγκελλος,

Λεόντιος, τῷ ζριδ' (= 1606) χρεωστικὸν αὐτοῦ ἐν τῇ Νομ. Συναγωγῇ, ὄρα Βεράτιον αὐτοῦ εἰς Γεδεών, Ἐκκλ. Δίκαια σελ. 62, ἰδίως τὴν σελίδα 63.

Τιμόθεος, 1612, ὁ τῇ ἐκλογῇ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως ἀντιταχθεὶς (Γεδ. Πατρ. Πίν. σ. 547) καὶ τῷ 1620 (Legrand, Bibl. Hell. IV σ. 343) ὁ τῇ ἐκλογῇ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως ἀντιταχθεὶς.

¹ Ἐν τῷ τετραδίῳ μετὰ τὸν Δημήτριον, τίθεται ὁ Δανιήλ, ἀλλ' ἄνευ χρονολογικοῦ τινος σημειώματος, τὸ ὅποιον εὐρίσκεται ἐν ἰδιαιτέρῳ δελτίῳ.

Γρηγόριος, Ὁρα Δημητρακοπούλου, προσθ. και διωρθ. σ. 64 τῷ 1621, τῷ 1624 ὑπογράφων ἐν σιγίλλῳ τῆς Μονῆς Φιλοσόφου («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» τ. Β' σ. 668), ὑπογράφων τὴν κατὰ Κυρίλλου πράξιν ἐπὶ Παρθενίου (δρα καὶ πρὸς ἔκδοσιν σημειώσεώς μου καὶ αὐτόθι ἐκ βιβλίου σελ. 10). Οὗτος ἐνεκάλεσεν ἐπὶ συνόδου τὸν ἐπίσκοπον αὐτοῦ Λητζᾶς καὶ Ἀγράφων Ἀρσένιον ὡς καταφρονητὴν τῶν διαταγῶν αὐτοῦ, ὅστις καὶ καθαιρεῖται ἐν ἔτει ζωβ' = 1624, ἐπίσης τὸν Ζητουγίου καὶ Θαυμακοῦ Ἰάκωβον, δι' οὓς ἐπίσης ἡ Σύνοδος χορηγεῖ αὐτῷ ἀδειαν νὰ προσβῇ εἰς χειροτονίαν ἄλλων. Ὁ Γρηγόριος τὴν ἐκλογὴν ἀφήσει τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει, οἵτινες συνελθόντες ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἀγ. Γεωργίου ἐξελέξαντο ἀντὶ τοῦ Λητζᾶς τὸν προηγούμενον Δωρόθεον τῷ ,αχγ' τοῦ Γαρδικίου, ἀντὶ τοῦ καθαιρεθέντος Μητροφάνους τὸν Γρηγόριον. Τῷ 1641 (Νομ. Συναγωγὴ φ. 116^α). Ὁ αὐτὸς τῷ 1643 μηνὶ Μαρτίῳ συνυπογράφεται ὑπὸ τὴν τετραδά τῶν Ὀρθοδόξων Πατριαρχῶν ἐν τῇ ἐγκρίσει τοῦ βιβλίου «Ὁμολογίας τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ», ἐπὶ Παρθενίου. (Legrand, Bibl. Hell. τ. Β' σ. 212)¹. Παρθένιος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων φοβούμενος τὸν Βασιλεῖον βοεβόδαν οὐκ ἀντεῖπε τῇ ψήφῳ καὶ ἐκλογῇ τῶν ἐκλεξάντων τὸν Παῖσιον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων, ἀλλ' ἔστειλε τὸν Λαρίσσης μητροπολίτην Γρηγόριον ἔξαρχον μετ' ἄλλων καὶ ἐχειροτόνησαν ἐν Ἰασίῳ τὸν Παῖσιον Πατριάρχην τῷ 1646.

Παῖσιος, Ἐφέσου ὧν ἐγένετο Λαρίσσης τῷ Σεπτεμβρ. ,αχμ' ὁ τῷ 1652 Πατριάρχης (Ἐφέσου ἐγένετο ὁ Ἰγνάτιος), καὶ τῷ 1655 εἶτα Ἐφέσου προεδρικῶς (Ἵψηλάντου, Ἄλωσ. σελ. 155, Βυζαντ. Κων/πολις Β' σ. 535, Ἀλήθεια σ. 105, Γεδεών, Π. Π. σ. 588). Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1652 ἀναδειχθέντος Πατριάρχου ἐγένετο ὁ μέγας πρωτοσύγκελλος

Διονύσιος, ὁ τῷ 1660 πατριαρχεύσας ὡς Γ'. Τῷ 1662 Ἰουνίου Ἰνδικτ. 15 Πατριάρχης ἐν Π. Κ. 339, διότι τῷ 1661 ἀπαντῶ ὑπογράφοντα ἐν ὑπομνήματι ἐκλογῆς (δρα τὰ περὶ Ἄνδρον ἐμὰ καὶ τοῦ Πληζιώτου) Σπανὸς ὁ Γ'. Γεδεών Π. Π. 588 καὶ Νομ. Συναγ. φύλλ. 71 ἐξ., ἀνθ' οὗ ἐγένετο² εἶτα ὁ ἱερομόναχος καὶ μέγας τοῦ σακελλίων τῆς Μ. Ἐκκλησίας τῇ Αὐγούστου θ'. 1662.

Διονύσιος, Π. Π. Γεδεών σ. 595 καὶ 589. Οὗτος ὁ πανιερώτατος καὶ λογιώτατος μητροπολίτης Λαρίσσης ὡς ἀποκαλεῖται ἐν τῷ ὑπομνήματι (Νομ. Συναγωγὴ) μηνὶ Νοεμβρίῳ η' τοῦ ,αχοα' ἐπελάβετο τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου.

¹ Ἐν τῷ τετραδίῳ ἐπαναλαμβάνονται μερικαὶ τῶν ἀνωτέρω εἰδήσεων καὶ προστίθενται τὰ ἑξῆς: Ἐπὶ Τιμοθέου Π. Κ., 339.

² Ὑποσημ. Μ. Ὁρα ἐν «Echos d'Orient» τ. Δ'. σ. 102 «une étoffe grecque de 1654» δι' αὐτὸν κεντηθὲν καὶ Κερραμοπούλλου, Ἐθνικὸν κειμήλιον ἐν Ἀγῶνι 1904 τῆς 27ης Φεβρουαρίου, Γεδεών, Ἐκκλ. Δίκαια, τοῦ βερατίου τεμάχιον.

Καὶ τῷ 1668. Π. Κ. Ἱεροσολ. Βιβλ. Α' 348. Τῷ 1668 ἀποστέλλει ὁ Νεκτάριος Π. Ἱεροσολύμων εἰς Λάρισαν ὅπου ἦν ὁ Σουλτάνος (τοῦ βεζύρου διατρίβοντος εἰς τὸν τῆς Κρήτης πόλεμον) τὸν Δοσίθεον ὄντα ἤδη ἀπὸ τοῦ 1666 μητροπολίτην Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης ληψόμενον βασιλικὸν ὄρισμὸν περὶ τοῦ ποιῆσαι ἐν Κωνσταντινουπόλει Π. Ἱεροσολύμων, ὃν ἂν βούληται, οὐπερ ἐπιτευχθέντος τῇ μεσιτείᾳ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μολδαβίας γίνεται σύνοδος τῶν παρεπιδημούντων πατριαρχῶν, μητροπολιτῶν, τῶν κληρικῶν ἀρχόντων καὶ ἐκλέγεται τῷ Ἰανουαρίῳ τοῦ 1669 πατριάρχης ὁ Δοσίθεος.

Διονύσιος, τῷ 1671 (Σινᾶ ἔγγραφα σελ. 72) ὁ τῷ 1672 πατριαρχεύσας, ὁ Μουσελίμης, Κ. Μαθᾶ ὄπερ ὄρα ἐν Π. Κ. 339. Διονύσιος ὁ Κωνσταντινουπολίτης ὁ ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Καντακουζηνῶν καὶ Παλαιολόγων κατὰ σημείωσιν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 3297 κώδικι, ὅστις ἀπόκειται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Μονῆς τοῦ Κοντλουμουσίου κατὰ τὴν ἀρίθμησιν Λάμπρου. Εἰς τὸν Διονύσιον τοῦτον ἀνήκε καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 4690 χειρόγραφον γραφὲν ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1665. Πρὸς τὸν Διονύσιον τοῦτον φέρεται ἐν τισὶ ἐν χειρόγραφον 4789.

Παρθένιος, τῷ 1677 Φεβρουάριος (Σινᾶ ἔγγραφα σελ. 78) Ἐπίσης Χ(ρονικά) Π. Οἴκου σελ. 168 (ἔτος 1678).

Ἰακώβος, ὁ τῷ 1679 πατριάρχης (Κ. Μαθᾶ) καὶ εἶτα δ', ὁ τῷ 1700 ἀποθανὼν ἐν Μολδαβίᾳ (Γεδεῶν, Π. Οἴκου σελ. 171-175, Σάθα, Μ. Β. τόμ. Γ' σελ. 61)¹.

Μακάριος, τῷ 1680 ἐπὶ Ἰακώβου, γράφοντος αὐτῷ διὰ τὸν Σταγῶν Δανιήλ, ὅστις καθαιρεῖται. (Ἐβδ. Ἐπιθεώρ. Γ' σ. 619 ὑπὸ Παρανίκα.— ἀρχῶν 1687) Σάθα, Γ' 522 (;) Κεραμεύς, Ι. Βιβλ. Β' 493). Ἐπὶ Μοροζίνη 1685 (Τουρκοκρ. Ἑλλάς σελ. 358).

Παρθένιος², τῷ 1687 (Π. Κ. 339) ἀλλ' ὄρα ἔτι ἄπαξ πρὸς πίστωσιν. Ἐπίσης καὶ τῷ 1691 ἐν σιγίλλῳ Μ. Σχολῆς ἐπὶ Καλλινίκου Ἀκαρνᾶνος (Ἀλήθεια σελ. 151).

Διονύσιος³, Κατὰ τὸν Ἀμασείας Ἀνθιμον (Νεολόγος Ν^ο 6491) διαδεξάμενος τὸν Παρθένιον, ὅστις διώκησε τὴν μητρόπολιν Λαρίσης ἀπὸ τοῦ 1688-1700. Ἡ τελευταία χρονολογία κυροῦται ὑπὸ ἐπιγραφῆς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐν Τυρνάβῳ τῆς Θεσσαλίας δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ

¹ Εἰς ἰδιαίτερον δελτίον τὰ ἐξῆς: ἐπὶ Διονυσίου τοῦ Δ' τῷ 1671. Κατὰ γράμμα πατριαρχικὸν στελλόμενον πρὸς τοὺς κληρικοὺς τῆς ἐπισκοπῆς Ραιδεστοῦ καὶ Πανίου, δι' οὗ ἀγγέλλεται ἡ καθαιρέσις τοῦ ἐπισκόπου αὐτῶν Ἀθανασίου. Τὸ γράμμα ἀναφέρεται παρὰ Παπαδοπούλω Κεραμεῖ, Ἱεροσολ. Βιβλιοθήκη Α' σ. 348.

² Μετίτω ὁ βουλούμενος τὰ περὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ ὑπ' ἡμῶν λεγόμενα. Ἀλλαχοῦ λέγει ὁ Μ. ἐπὶ Καλλινίκου τοῦ β' ὑπογράφει τῷ 1689 ἐπὶ χειροτονίᾳ μητροπολίτου τοῦ Τραπεζοῦντος Νεκταρίου, ἀντὶ τοῦ παραιτησαμένου Ἰωάννου. (Κεραμεύς, Ἱεροσ. Βιβλ. τόμ. Α' σ. 213). Τὸ ὄρθρον Φεβρ. 1687-1720. Ἄλλ' ὄρα Δοσίθεος κατὰ τὸ 1719 κατὰ τὸν Miklosich - Müller VI σ. 322). (Κεραμεύς, αὐτόθι Β' 493).

³ Τὰ περὶ τούτου ὑπάρχουσι εἰς ἰδιαίτερον δελτίον καὶ οὐχὶ εἰς τὸ τετραδίον.

Ν. Γιαννοπούλου ἐν Β. Σ. Η. 1899 σ. 412. Ἄλλ' ὁ ἔκδους σημειοῦται ὅτι τὸ ἐν τῇ Ἐθν. Βιβλιοθήκῃ ἀποκείμενον ὑπ' ἀριθ. 1172 χειρόγραφον ἀναφέρει τὸν Παρθένιον καὶ κατ' αὐτὸ τὸ 1702 ἀρχιερατεύοντα ἐν Λαρίσση, συμβιβάζει δὲ ἀμφοτέρως τὰς ἀθθεντικὰς χρονολογίας παραδεχόμενος μεταθέσεις ἐναλλάξ καὶ ἀποκαταστάσεις τοῦ τε Παρθενίου καὶ Διονυσίου. (Κατὰ τὸν ἐκδεδομένον 1892 κατάλογον τῶν χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τὸ χειρόγραφον 1172 οὐδεμίαν τοιαύτην σημείωσιν ἔχει) ¹.

Μελέτιος, ὁ τῷ 1702 συναντήσας τὴν ἐν Τυρνάβῳ Σχολὴν (Γεδεών, Π. Χρ. καὶ Παρανίκαι, Σχεδιάσμα καὶ Φιλ. Σύλλογος Τομ. ΙΑ).

Παρθένιος, 1707 (Σάθα, Μ. Β. Γ' σ. 531). Κατὰ Λάμπρον (ἀγιορ. κῶδ. κατάλογος σ. 152) τῷ 1702 ἀφιεροῦται τούτῳ ἐπιστολὴ τοῦ Ἀναστασίου Παπαβασιλοπούλου. Ὅρα καὶ ἐξελέγξον. Γράμμα Λαρίσσης Παρθενίου (1731) πρὸς Ἀθηναίων. Μελέτιον, ἐν Μνημείοις Ἱστορίας Ἀθηναίων Β' 219-220 καὶ 166-170.

Γαβριήλ, τῷ 1721 (Ἑβδομάδ. φυλ. 121).

Ἰακώβος, 1742-8, συνοδικὸς ὁ συνυπογράφων τῷ 1748 ἐν τῇ πράξει τῆς ἀναρρήσεως τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας Κυρίλλου. «Ἐκκλ. Ἀλήθεια» Β' σ. 231 καὶ Ι, φυλ. 20 σελ. 156). ² 1738 (Heuzey). Ὑπογράφει ἐν τῷ ὑπομνήματι ἐκλογῆς τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας Παΐσιου, Σεπτέμβριος 1748. («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» Β' 211) ⁴.

Διονύσιος, 1763 (Δελτ. Ἱστορ. καὶ Ἐθν. Ἐταιρείας τ. Β' σ. 292).

Μελέτιος, ὁ τῷ 1768 Νοέμβριον πατριαρχεύσας («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» Β' σελ. 234). Εἶτα ὁ πρόφην Δυρραχίου

Μελέτιος, γίνεται Λαρίσσης, ὁ κατόπιν Μελέτιος, θεῖος τοῦ κατόπιν Διονυσίου κατὰ τὸ 1768 (κῶδιξ Ἀρναούτκιοι) † τῷ Ἰουλίῳ 1792 παραιτεῖται καὶ διορίζεται ὁ μέγας πρωτοσύγκελλος αὐτοῦ ὁ κατόπιν ἐν τῷ ναῶ τοῦ Μεγάλου Ρεύματος.

* **Μακάριος**, τῷ 1768, κατὰ Γιαννόπουλον.

Διονύσιος, ὁ Καλλιάρχης ὁ μετὰ ταῦτα τῷ 1803 Σεπτεμβρ. Ἐφέσου (Ὅρα Γεδεών, Π. Ἀκαδ. 225 κλ. καὶ Κουρούτσεσμε σ. 50). 1797 ἐπὶ ἐκλογῇ τοῦ ἀπὸ Σμύρνης Γρηγορίου (1 Μαΐου 1797) «Ἐκκλ. Ἀλήθ.» Β' σελ. 278. 1798 ἐν συνοδικῇ ἐπιστολῇ ἐπὶ Γρηγορίου τοῦ Ε' πρὸς τὸν Σμύρνης (σ. 475 τόμ. Β' ὑπὸ Ἀγγελόπουλου). 1800 ὑπογράφει ἐν σιγίλλῳ ἐπὶ Νεοφύτου τοῦ Ζ' γεγονότι ὑπὲρ τῶν ἐν Μεγάλῳ Ρεύματι Σχολῶν, μὴ ἀναφερομένων παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι τῆς μετὰ τὴν ἄλωσιν πνευματικῆς ἱστορίας τοῦ ἡμετέρου Ἔθνους.

¹ Εἰς πρόχειρον σημείωμα: Διονύσιος 1700-1721, Παρθένιος 1718, Μελέτιος 1721.

² Ὁμοίως εἰς ἰδιαίτερον δελτίον τὰ ἐξῆς σημειώματα. Παρθένιος 1720, παρευρισκόμενος ἐν Κ/πόλει ἐπὶ ἐκλογῇ μητροπολίτου Νεοκαισαρείας καὶ Ἰγέου τοῦ Μεθοδίου, ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Γερβασίου. Πρβλ. Π. Κεραμεύς, Ἱερσα. Βιβλ. τόμ. Α' σελ. 205.

³ Αἱ ἐφεξῆς σημειώσεις περὶ τοῦ Ἰακώβου προέρχονται ἐξ ἰδιαίτερου δελτίου.

⁴ Ἰακώβος 1738, 1748, κατ' ἰδιαίτερον σημείωμα τοῦ Μ.

Ραφαήλ, ὁ Ἰκονίου τῷ 1803 Σεπτεμβρ. μετατίθεται, ὡν πρόην ἀρχιμανδρίτης. Ὅρα Κουρούτσες σ. 52, δ. τῷ 1804 ἐν σιγίλλῳ ἐπὶ Καλλινίκου διὰ τὴν Μεγάλην τοῦ Γ(ένους) Σχολῆν περὶ τῆς «μετοικήσεως τῆς κοινῆς Σχολῆς τῶν ἑλληνικῶν μαθημάτων ἐν τῷ κατὰ τὸν Κουρούτζεσμεν αὐθεντικῷ οἴκῳ τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Μαυροκορδάτου» (πόνημα τοῦ πανιερωτάτου καὶ σοφολογιωτάτου μητροπολίτου: Ἁγίου Κυζίκου Κου Ἰωακείμ τοῦ Παρίου)¹.

Γαβριήλ, ὁ Γρεβενῶν προβιβάζεται εἰς τὸν θρόνον τῆς Λαρίσης τῷ Σεπτεμβρίῳ τοῦ 1806, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Ἀρναούτκιοι: τῷ 1810 Ὀκτωβρίου Ἰωαννίνων καὶ Ἄρτης, θανόντος τοῦ Ἱεροθέου. Κατ' εὐθείαν μεταβαίνει εἰς τὴν νέαν ἐπαρχίαν αὐτοῦ κατὰ τὸ πατριαρχικὸν ὑπόμνημα τῷ Σεπτεμβρίῳ τοῦ 1810. Ἴνδ. ιδ' (Ὁ Κάγκας ὁ ἐξ Ἰωαννίνων). Ἐπὶ τῷ προβιβασμῷ τούτῳ ἐξελέγη τῷ 1810 Σεπτεμβρ. ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος (τιτουλάριος) Τρωάδος.

Πολύκαρπος, Πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ε' τῷ Ἰουνίῳ 1820 (σ. 508 τῶν κατὰ τὸν ἀοίδιμον ὑπὸ Ἀγγελοπούλου). Ὁ τῷ 1822 ὑπὸ τοῦ Δράμαλι φονευθεὶς (Γιαννοπούλου Ἐβδ. ἐπιθ. γ' φυλ. 52). Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Λιδωρικίου περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ Πολυκάρπου εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, ἣν πρότερον κατεῖχε, τὴν Λάρισσαν, καὶ περὶ εἰσπράξεως τῶν μπαικιέδων τοῦ πρόην μητροπολίτου Κυρίλλου «μετα(βι)βάσεως τῆς ἐπαρχίας Λαρίσης ἀπὸ τὸν Κυρίαρχον αὐτῆς κῆρ Κύριλλον εἰς τὸν πρόην Κυρίαρχον τῆς κῆρ Πολύκαρπον». Ἡ ἐπιστολὴ χρονολογεῖται τῷ Νοεμβρίῳ 1820². Πολύκαρπος καθ' ὑψηλὸν ὄρισμὸν ἀποβληθεὶς ἐκ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ διωρίσθη ὁ ἱερομόναχος Κύριλλος 1821 Ἰουνίου ἐπινεμ. δ' ἐπὶ Εὐγενίου. Οὗτος ἀποθνήσκει καὶ τῷ Μαρτίῳ τοῦ 1818 ἐκλέγεται ὁ Βελλᾶς καὶ Κονίτζης.

Θεοδόσιος, Οὗτος τῷ 1819 Ἰουλίου ἀπέθανε καὶ διωρίσθη ὁ μέγας πρωτοσύγκελλος Κύριλλος³.

Κύριλλος, Οὗτος φονευθεὶς κατὰ τὸ 1821 ἦν ἐκ Ζάρδας, κόμης τῆς Καστορίας (17 Ἰανουαρίου 1870 Ἀνατολ. Ἀστήρ).

Δαμασκηνός, ὅστις τῷ Νοεμβρίῳ τοῦ 1821 προεβιβάσθη ἐπὶ Εὐγενίου πατριάρχου, ὡν πρότερον Φαρσάλων καὶ Φαναρίου. Οὗτος ἀποθνήσκει καὶ τῷ Μαρτίῳ τοῦ 1822 ἐκλέγεται ὁ δσιολογιώτατος ἱερομόναχος

Μελέτιος, ὁ χρηματίσας μέγας ἀρχιδιάκονος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. (Σημ. Φαναρίου καὶ Φαρσάλων διωρίσθη τῷ Νοεμβρίῳ τοῦ 1821 ὁ δσιώτατος ἐν Ἱερομονάχοις Γεράσιμος, ἀλλὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1822 ἀπαντῶ ὑπόμνημα λέγον, ὅτι ἐκ μέσου γενομένου τούτου ἐτέθη ὁ προηγού-

¹ Κατὰ Γιαννόπουλον, Πορφύριος, Γαβριήλ. Β. Μ.

² Μέχρι τοῦ σημείου τούτου ἡ εἰδησις ὑπάρχει ἐν ἰδιαιτέρῳ δελτίῳ. Τὰ ἐφεξῆς περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ τετραδίου.

³ Εἰς ἕτερον σημείωμα Θεοδόσιος ὁ ἀπὸ Βελλᾶς ἐξωσθεὶς τῷ 1821.

μενος Ἰωακείμ. Τῷ 1822 ὑπογράφει τὸ ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς τοῦ εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἀνεληθόντος Ἀνθίμου τοῦ ἀπὸ Χαλκηδόνος. Ἰουλίου. («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» Β' 316)¹.

ΔΗΜΝΟΥ (δρα Ἰμβρου)

Κεραμείως ἐν Δ. Π. Ε. Ε. Γ' καὶ σ. 469 λέξεις ὀνόματα 5 μεταξὺ ιζ' καὶ ιη' αἰῶνος.

ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Βασίλειος, ἐπίσκοπ. Revue des études Grecques 1900 p. 469. Magnesie de Meandre ou du Sipyle je ne saurais dire, λέγει ὁ Schlumberger. Ἐποχὴ Κομνηνῶν, Ὅρα καὶ Kern: Inschriften v. Magnesia am Meander σελ. XX-VIII.

Βασίλειος, 787 Le Quien σ. 700.

Θεόφιλος,

ΜΑΔΥΤΟΥ

Νικηφόρος, μητρ. Μαδύτων (Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου παράρτημα ιγ' τόμ. καὶ παρὰ Schlumberger σ. 115).

ΜΑΪΝΗΣ

Παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρίου

Δανιήλ, Μαΐνης καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ πρωτοσυγκέλλου **Νικηφόρου**, υἱῶν τοῦ ποτὲ Γεωργίου Ντεκούλου ἀνηγέρθη καὶ ἀνιστορήθη ὁ πάνσεπτος ναὸς τῆς Κυρίας Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ ἁγίου Παντελεήμονος καὶ τὸ μοναστήριον, ἀψξε' Μαρτίῳ. Ἐκ Λακωνίας (Upper, Mani ἐν Annual of the British School of Athens N° XV (1908-1909) σ. 200 καὶ pl. XV. Βλέπε καὶ Millet, Mistra.

ΜΑΙΟΝΙΑΣ

Νικόλαος, Πρόεδρος ὁ λάτρης καὶ θοίτης! Ἐν τῇ Λυδία Μαιονία Πόλις, ἐν ἣ διετηρήθη, τὸ ὄνομα τῆς χώρας ὅλως (λέξις δυσανάγνωστος), καθ' ἣ μαρτυροῦσιν ἡμῖν ὁ Πλίνιος (V, 111) ὁ Ἰεροκλῆς 670,1 καὶ τὰ νομίσματα, περὶ ὧν δρα Keil - Premerstein: Bericht über eine 2° Reise in Lydien σ. 78 καὶ σελ. 88 διὰ τὴν ἐπιγραφὴν, ἐν ἣ τὸ ἄνωθι ὄνομα τοῦ προέδρου ἐπὶ μαρμάρου.

ΜΕΛΙΤΙΝΗΣ

ἐπὶ **Σολομώντος**, μητροπολίτου ἀνεκαινίσθη ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Εὐδοξίου ἐν Μελιτινῇ 6475 (966) Texier, Asie Mineure B' σ. 35.

¹ Ν. Κ. 21 Μαρτίου 1891.

ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ

Ὁ Μεσημβρίας μητροπολίτης λαμβάνει καὶ τὴν Βάρνην. (Ὅρα καὶ τὰ μνημονευόμενα χωρία τῆς Βάρνης ἐν σελ. 502 τοῦ Α' τόμ. Miklosich). Ἐν Ρωσικοῦ Ἀρχαιολ. Ἰνστιτούτου, Ἐκθεσις τοῦ 1899. (Τόμ. VI, 2-3, 1901) σ. 50. Σπουδαιότατη πόλις ἐν τῇ Β.Α. Βουλγαρία.

Ἀντώνιος, τῷ 1381 (σελ. 39 τοῦ τ. Β' τοῦ Miklosich. Περὶ τοῦ Μεσημβρίας ὄρα ἀντόθι σελ. 152).

Παΐσιος, τῷ 1393 (Ἄθως, Γεδεών, σ. 115 ἐν σημειώσει).

Χριστόφορος, 6904 = 1396, ἐφ' οὗ ἱστορήθη ὁ ναὸς τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Παχώμιος, τῷ 1477 (20 σ. τοῦ ἀρχ. παρ. ιζ' τόμ. τοῦ Φιλ. Συλλόγου).

Ματθαῖος, 1565 ὑπογράφει τὴν καθάρισιν Ἰωάσαφ (Turcogr. 173).

Χριστόφορος, 1594-1607. 1599 ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Μαύρης θαλάσσης. (Ἡμερολ. Ἀνατολῆς 1887 σελ. 179). Τῷ 1593 παρουσιάζεται ἐν τοπικῇ Συνόδῳ (Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. 17^{ον} τόμ. Μ(αυρ). Βιβλιοθ. σ. 75). Ὁ Χριστόφορος ἦλθε 1594 παρητήσατο 1 Μαΐου 1607.

Κυπριανός, 1609 ἰνδ. α' ἐφ' οὗ ἀνιστορήθη ὁ ναὸς τῆς Θεοτόκου, τῆς ἐπονομαζομένης τῆς Ἀναλήψεως. (Π. Κ. σ. 333, καὶ ἐν περιοδ. Ρωσικοῦ Ἰνστιτούτου τόμ. 5 τεῦχος 2-3 (1901) σ. 446-7).

Ἀκάκιος, τῷ 1622 καὶ 1624. «Ἐκκλησ. Ἀλήθ.» Β' σ. 668 Μονὴ Φιλοσόφου καὶ 1899 φυλ. Α. σ. 24).

Δαμασκηνός, Τῷ 1641 ἐν Π. Κ. 383 ἀπαντῶ τὸν Δαμασκηνόν. Οὗτος τῷ 1655 ἔγγρ. πρώτην Ρωσίαν (ἐνθρ. Παΐσιος) 1668. (Σινᾶ ἔγγραφα σελ. 63).

Ἰγνάτιος, Σάθα, Ἰερεμ. ψδ'. (Ἡμερολ. Ἀνατολῆς 1887 σ. 179).

Γρηγόριος, τῷ 1742, 3-4-7, «Ἐκκλ. Ἀλήθ.» τόμ. I. σελ. 156.

Ἀνθίμος, τῷ 1768 ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ Μελετίου τοῦ ἀπὸ Λαρίσσης (234 σ. «Ἐκκλ. Ἀλήθ.» τόμ. Β') ὁ μετέπειτα Κυζίκου, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ὁ

Μανάριος, οὗ ἀποθανόντος, ὁ ἀρχιμανδρίτης

Κωνσταντῖος, τῷ 1779, Ἰανουάριος ἀνθ' οὗ γενομένου Σερρῶν, ὁ

Θεόκλητος, ὅστις τῷ 1791 Δεκέμβριον προάγεται, ὢν Πρωτοσύγκελλος.

Εἶτα παραιτεῖται καὶ γίνεται ὁ Σκοπεῖων

Ζαχαρίας, τῷ 1799 Ὀκτώβριον, οὗ παραιτησαμένου, ὁ πρῶην Δρύστρας

Γρηγόριος, τῷ 1801 Ὀκτώβριον, ὅστις παραιτεῖται τὸν Ἰούλιον τοῦ 1814.

Ἰωσήφ, ὁ Μελιτηνῆς, περὶ οὗ ὄρα Ἄνδρου καὶ Κουρούτσεσμε ἐμά.

Οὗτος ἀποδνήσκει τῷ 1820 Νοέμβριον καὶ διορίζεται ὁ ἐν ἱερομονάχους

Κύριλλος,

Ὁ Καλλίνικος, ὅστις τῷ 1829 γίνεται Ρόδου ἀντὶ τοῦ Παΐσιου ἐξελέγη τὸ α'. Ὅρα Γρηγόριον τὸν Ε'. Ἀγγελοπούλου σελ. 99 Α' τόμ.

Σαμουήλ, παρητήσατο ἀνθ' οὗ ὁ Ρόδου (Παΐσιος)¹.

¹ Ν. Κ. α' Ἰουλίου 1891.

ΜΕΤΡΩΝ

«Ἐκκλ. Ἀλήθ.» 1909 φύλ. 50 (Γεδεών) καὶ 51¹.

ΜΗΛΟΥ ΚΑΙ ΚΙΜΩΛΟΥ

Μελέτιος, (Ν. Σ.) οὗ ἀποθανόντος ἐγένετο τῇ λα΄. Μαρτίου τοῦ ,αχμγ΄ ὁ **Διονύσιος**, (Νομικὴ Συναγωγὴ).

ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ

Περὶ τοῦ ὀνόματος ἴδε Cinnami σελ. 119. Περὶ ἱστορίας ἐν Φραντζῆ σελ. 396 καὶ ἐξ ἑκδ. Βόννης. Πότε ἡ Ἐκκλησία αὐτῆς ἐτιμήθη εἰς μεγάλα προνόμια, προεβιβάσθη, αὐτόθι σελ. 398 καὶ 399. Παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Θωμᾶ τῷ Πάπᾳ (Φραντζῆ) σελ. 397).

Παρεδόθη ὑπὸ τῶν Τούρκων τῷ Ἀλεξάνδρῳ Καντακουζηνῷ τὸν Ἰούλιον τῷ 1821 (Πρβλ. Παπαρρ. μικρὰν ἱστορίαν σελ. 136 καὶ Τρικουπὴ τόμ. β΄. σελ. σελ. 55 καὶ 56 τοῦ ὑπομνήματος Γερμανοῦ.) Πόσας χώρας εἶχε ἡ ἐπαρχία Μονεμβασίας, Σάθα, Τουρκοκρ. Ἑλλ. σελ. 365 ἐν σημειώσει.

Ὅρα καὶ τὰ τοῦ κ. Μιχαλοπούλου φυλλάδια. Buchon Recherches, Miller, Catalogue de l'Escorial 59 67 (Χρυσόβουλλα) Legrand, Maurocordatos σελ. VII.

Ἀθανάσιος, 10^{ος} αἰών. Μονεμβασίας, Sigillographie, 185.

Γεώργιος, Μονοβασίας (ὁμοίως).

Σωφρόνιος, (Migne) Patrol. tom. 152. col. 1090).

Ἰωσήφ, Miklosich τόμ. β΄. σελ. 99, 129 κλπ.

Ἰσιδώρος, τῷ 1347 (Μαθᾶ Β΄. ἑκδ. σελ. 271).

Ἰάκωβος, ὁ Κουκουναρῆς πρὸ τοῦ 1348 (;) ὄρα Miklosich τόμ. Α΄ σελ. 271.

Ἀνάσιος, (1390;) Αὐτόθι Β΄. σελ. 287, 291.

Κλήμης, τῷ 1393 Γεδ. Ἄθως σ. 115.

Θεοδόσιος, ὁ εἰς τὸν Πάπαν σὺν τῷ Ἡρακλείᾳ Ἀντωνίῳ ἀποσταλεῖς ἐκ Βενετίας (Φερράρας σύνοδος). Ἰδὲ Φραντζῆ σελ. 190 ἑκδ. Βόννης.

Δοσίθεος, Ἐν πρακτικῷ τῆς ἐν Φλωρεντία συνόδου ἐπὶ Εὐγενίου Πάπα, ἐν ἀντιγράφῳ ὅπερ κέκτηται ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη, εὔρηται συνυπογεγραμμένος ὁ Μονεμβασίας Δοσίθεος οὕτω: † ὁ μητροπολίτης Μονεμβασίας καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ἰωακείμ Δοσίθεος στοιχήσας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης, (πότε;) ἐπίσκοπος Μονοβασίας (sic) ὁ γράψας Θεόδωρος ἀμαρτωλὸς μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τοῦ Στουδίου, Montfaucon, Bibl. Coisl. σ. 318.

¹ Ν. Κ. 12 Μαΐου 1892.

Μάρκος, Μουσουῆρος (ἐπίσκοπος Μονεμβασίας) ἀποθανὼν τῷ 1517 διδάξας ἐν Βενετία καὶ Παταβίῳ (Παράν. Σχεδ. σελ. 191). Ὅρα Legrand.

Ἰωάννης, Ἐν σελ. 136 τοῦ 17^{ου} τόμ. τοῦ Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. τῶν... Βιβλιοθ. ἐκ Μονεμβασίας ἀρχιδύτης «Ἰωάννης καὶ αὐτόχθων ὑπάρχων».

Ἰερεμίας, Ὅρα «Ἑκκλ. Ἀλήθεια» ἐτ. Γ' σ. 202. Εἶναι ἀράγε ὁ ἐν Μαυρ. Βιβλ. τοῦ παραρτημ. τοῦ 17^{ου} τόμου τοῦ Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. σ. 129. Ἰερεμίας ὁ τῷ Ἰουλίῳ 1572 †; Ὅρα.

Ἰερόθεος, Σάθα, Σχεδ. Ἰερεμίου σελ. 142. Ὅρα περὶ Κουρούτσου σελ. 17 ἐν σημειώσεσ. «Ἑκκλ. Ἀλήθεια» τόμ. Δ' σελ. 400 κ. ἐ. Ὅρα Legrand, Β. Η. τ. Α' σελ. 313.

Ἰωάσαφ, περὶ οὗ ὄρα ἐν Τουρκογραεσία καὶ τὰ ἐν σημειώσεσί μου.

Ἀρσένιος, φιλόλογος ἄριστος (Βρετοῦ Β' 241, Μιχαλόπουλος, Μονεμβ. 31 ἐνθ. ἐπιστολαί, Legrand, Biblioth. Hellen. περὶ τὸ 1580. Ἐν Φιλίστορ. τόμ. Γ' σελ. 5380 σημείωσις, φέρεται ὅτι ἐτελεύτησε τῷ 1535, ἐνθα δημοσιεῖται ἐπιστολὴ Ἀντωνίου τοῦ ἐπάρχου ἦν ἀνάγνωθι ἀξιολογωτάτη Ε. Legrand Λάμπρου, Κατάλογοι Ἁγιορειτ. κώδ. σ. 186).

Δαυρέντιος, 1593 τοπικὴ σύνοδος (Ἑλλ. Φιλ. Σύλλογος τόμ. 17, Μαυροκορδάτιος Βιβλιοθήκη 75).

Παῦλος, χρηματίσας κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1600. Ὅρα Ἐπιθεώρησιν ἀριθ. 168 Γ' περιόδου. Ἐν παρατιθεμένῳ ἀποκόμματι ἐφημερίδος ἀναγινώσκειται «ἡ περίεργος ἱστορία τῆς ἐν αὐτῇ (Παναγία τῇ Χρυσσαφίτισση) τιμωμένης σεπτῆς εἰκόνας ἀνέρχεται εἰς πολλὰς ἑκατονταετηρίδας, κατὰ τι χειρόγραφον «γεγραμμένον παρὰ τοῦ Πανιερωτάτου κυρίου Παύλου, χρηματίσαντος» ἐν Μονεμβασίᾳ κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1600», ὅπερ ἐδημοσίευσεν ἄλλοτε ἐν τέλει τῆς χθὲς μνημονευθείσης πραγματείας μου περὶ Μονεμβασίας.

Περὶ Παύλου, ὄρα Montfaucon, Bibli. Coisi. σ. 568 καὶ 148. Pauli episcopi Monembasiae narratio de (λ. δυσανάγνωστος) hegumeno Monasterii Deipare in Monembasiam. Ὅρα αὐτόθι ὀλίγον ἀνωτέρω Μιχαὴλ Σβηρόν τῷ Μονεμβασίας γράφοντι (;) ἐν Βενετία τῷ , αχθ'.

Λεόντιος, 1606¹.

Ἰωάσαφ, (Ν. Σ.)

Γερμανός, 1611.

Ἀχίλλειος, 1616. Σάθα, Μεσ. Βιβλ. τόμ. Γ' σελ. 1η'.

Μητροφάνης, 1618 14 Ἰουλίῳ γράφει τῷ δουκὶ τοῦ Nevers ἰταλιστὶ (Σάθα, Τουρκ. Ἑλλ. σελ. 207, 125 - 126). Σιγίλλιον... ἀνέκαθεν ὑπέκειτο τῇ μητροπόλει Μονεμβασίας, ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Μονεμβ. μητροπολίτου γέροντος

¹ Εἰς ἰδιαίτερον δελτίον ὑπάρχει ἡ ἐξῆς εἰδησις «Λεόντιος καθρεῖθη καὶ ἐγένετο ὁ θεοφιλέστατος καὶ λογιώτατος ἐπίσκοπος Ρένιτος Ἰωάσαφ. ἐπίσκοπῆς οὐσῆς τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας» τῷ Ἰριβ' Μαρτίῳ Θ'.

Ἀχιλλεῖου ἡ ἐπισκοπὴ Πλάτσας, οὐκ οἶδα... ἀπεξενώθη καὶ ὕστερον κατεβιβάσθη εἰς ἑξαρχίαν καὶ ἐξουσιάζεται ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχόντων Μουσουλίμη Μανωλάκη μέχρι θανάτου... τούτου θανόντος (Ν. Σ.)

Νεόφυτος, (Ν. Σ.) 1627-1649, Σάθα, Μεσ. Β. Γ' σ. ιη'. Τῷ 1641 καὶ 1643 ἀπαντᾷ ἐν Π. Κ. 333. 1630 (σ. 183 «Ἐκκλ. Ἀλήθ.» 1904). ἤρτησατο καὶ ἔλαβεν ὀπίσω ἐπὶ Ἰωαννικίου τῷ 1647 Ἰούνιον. Οὗτος ὁ τὸν Λικίνιον τῷ 1626 χειροτονήσας (σελ. 202 «Ἐκκλ. Ἀλήθεια» ἔτος Γ') καὶ προαγαγὼν τῷ 1633 εἰς οἰκονόμον. Μήπως οὗτος ἔστιν ὁ ἐν Ἡμερολ. Ἀνατολ. 1887 σελ. 66 ἔγγραφα ἀπολύων; Ὁ Νεόφυτος †¹, ἀλλ' ὁ

Σωφρόνιος, ὁ νέος ἐπὶ Παϊσίου ἐπίσκοπος δηλοῖ, ὅτι οὐ δέχεται νὰ πληρώη τὰ ὀρισθέντα καὶ ἀπέχει τοῦ ἐντεῦθεν παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῆς Πλάτσας ἣν ἀφίνει εἰς τὸν Πατριάρχην Ἀυγούστῳ 1652. «Ὁ Μονεμβασίας Σωφρόνιος στέργω τοῖς ἄνωθι».

Δωρόθεος, περὶ τὸ 1650. (Ὅρα Βρεττοῦ Β' σ. 263 καὶ Σάθα, Μεσ. Βιβλ. Γ' ιε').

Σωφρόνιος, τῷ 1669 (Π. Κ. 339) διὰ τὸ σταυροπήγιον χωρίον τοῦ ἁγίου Στεφάνου σιγίλλιον.

Δαυρέντιος, τῷ 1674 ἐν ἐκλογῇ τοῦ Καππαδοκίας Γερμανοῦ (Π. Κ. 339).

Παῖσιος, τῷ 1723 ἐπὶ τῆς καθαιρέσεως Μεθοδίου Ἀνθρακίτου («Ἐκκλ. Ἀλ.» σ. 500 τόμ. Β') ἐνθα ὑποσημείωσις φέρεται Γεράσιμος ἐν χειρογράφῳ Γεδεῶν (Κριτίου).

Ἰγνάτιος, ὁ ὀσιολογιώτατος ἐν ἱερομονάχοις τῷ Ἀπριλίῳ τοῦ 1771 ἐπὶ Θεοδοσίου. Τοῦ Ἰγνατίου ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεπιδημοῦντος ἐγένετο ἐπίσκοπος αὐτοῦ Ἐλως (Αἴλως ὁ π. κῶδιξ) τῷ Ἀυγούστῳ τοῦ 1775. Τοῦ «Μονεμβασίας καὶ Καλαμάτας» ἀποθανόντος διορίζεται ὁ πρόφην μέγας πρωτοσύγκελλος

Ἀμβρόσιος, κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1801, ἀλλ' ἐπειδὴ, σκανδάλων ἀναφνεύτων καὶ ταραχῶν μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων προκρίτων τῆς ἐπαρχίας καὶ Πελοποννησίων, προεἶλετο παραιτήσασθαι ἐνυπογράφως, ἐγένετο ἐν τῷ ναῶ τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐν Κουρούτσεσμε ἐπὶ Νεοφύτου

Χρῦσανθος, ὁ δευτερεύων τοῦ πρόφην Οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Γερασίμου μετὰ δύο ἡμέρας. Ὁ Μονεμβασίας Χρῦσανθος, ὅστις ἀπέθανε μετὰ τινος διακόνου ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τῆς Τριπολιτζᾶς τῷ 1821 Σεπτέμβριον (Ἱστορ. Τρικούπη τόμ. β' σελ. 87) ἦτο Ἐφορος τῆς Ἐταιρείας ἐν Πελοποννήσῳ σὺν τῷ Χριστιανουπόλεως Γερμανῷ καὶ Π. Πατρῶν Γερμανῷ (λοιποὺς ἴδὲ σελ. 6 τῶν ὑπομνημάτων τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως Γερμανοῦ). Ὅρα καὶ Ἐφημερ. Ἐπιθεωρήσεως 1887 ἀριθ. 168 περὶ Μονεμβασίας γραφόμενα περὶ τοῦ

Ἀνθίμου.

¹ Τὸ σημεῖον τοῦτο σημαίνει ἀπεβίωσε.

ΜΗΘΥΜΝΗΣ

Πρώτης τάξεως μητροπολίτης μεταξύ Μυτιλήνης και Παλαιῶν Πατρῶν, κατὰ συνταγμάτιον τοῦ 1802.

Ἡ Μήθυμνα περὶ τὸ ἄκρον ταυτησί τῆς νήσου (Μυτιλήνης) διακειμένη «Ἄννα Κομνηνὴ» σ. 362 τ. Α΄.

Ὁ Μηθύμνης καλούμενος ἀνώνυμος στέλλεται πρέσβυς πρὸς τὸν Ρῆγαν Ἀλλαμανίας (αὐτόθι σελ. 231). Ἐκτὸς τῶν παρὰ Lequien ὄρα, μὴ ἀναφερόμενον

Ἀλέξανδρον, περὶ οὗ ὄρα σπουδ. Παπαδοπούλου Κ. ἐν Παραρτ. 15^{ου} τ. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. Μαυροκ. Βιβλ. σελ. ια΄ καὶ τόμ. 17^{ου} σελ. 131.

Νεόφυτος, Σάθα, Σχεδ. Ἱερεμ. σελ. ψδ΄, Turcogr. σ. 507.

Ἰγνάτιος, τῷ 1567 ἐκοιμήθη. Ἐκ πατρίδος Καλωνῆς (Μήθυμνα). Μαυροκορδ. Βιβλ. παράρτημα τοῦ 17^{ου} τόμου τοῦ Ἑλλ. Φιλ. Συλλόγου σελ. 93 πρβλ. σελ. 86, 95, 99, 100 καὶ 105, 110 ὁ κτήτωρ τῆς Μονῆς Λειμῶνος καὶ τὸ σπουδαιότερον ἐν σ. 129, 131.

Ἰππόλυτος, 1576, ὁ μετατεθεὶς (:) ἐκ Χίου. Turcogr. 306, Σάθα, Νεοελλ. Φιλ. 217 καὶ 16^{ου} τόμ. Ἑλλ. Φιλ. Συλ. Μαυροκορδ. Βιβλ. Π. σ. 20. Ἦν ἐκ Κυθῆρων.

Ραφαήλ, ὁ μετέπειτα Πατριάρχης (Ἐκκλ. Ἱστορία Μελ. τόμ. Γ΄ σ. 429) κατὰ τὸ ζῆδ΄ (1596) ὑπογράφει. Ὅρα ἐν Μαυροκορδ. Βιβλ. 121 (17^{ου} τόμ. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ.).

Κορνήλιος, 1622. («Ἐκκλ. Ἀλ.» 1899 φυλ. Α. σ. 24). Ἀντὶ τοῦ τεθνεῶτος Κορνηλίου ὁ

Ἀνθιμος, τῷ 1652 ἐπὶ δ΄ πατριαρχ. Ἰωαννικίου. Οὗτος συνυπογράφει ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ πατριαρχοῦ Παΐσιου πρὸς τὸν Πατριάρχην Νίκωνα (Ἀνατολ. Ἀστὴρ 1881 ἀριθ. 51). Οὗτος παραιτεῖται ἐπὶ Παρθενίου τοῦ Γ΄ διαδέχεται δ΄ αὐτὸν ὁ

Μανάριος, ὅστις ὑπόσχεται χορηγῆσαι αὐτῷ τὰ πρὸς ζωάρκειαν. Ἦν τέως ἅγιος Ναυπλίου. Π. Κ. 333 ἐν τῷ ὑπομνήματι τῆς ἐκλογῆς Διονυσίου τοῦ ἀπὸ Λαρίσης.

Ἀρσένιος, τῷ 1747-48 ἐπὶ τῆς πράξεως τῆς εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον ἀναρρήσεως τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας Κυρούλλου φέρεται ὁ Ἀρσένιος. (Πρβλ. «Ἐκκλ. Ἀλήθεια» ἔτος I σ. 156 ὅπου μέχρι τοῦ 1749).

Διονύσιος, τῇ 28ῃ Δεκεμβρίου 1779 (:) γίνεται ὁ Διονύσιος, ὅστις προσήνεγκε τῇ Ἐκκλησίᾳ 90 πουργία. Αἱ κανονικαὶ αὐτοῦ ψήφοι ἐν τῷ κλητῷ Ἀγίῳ Ἰωάννῃ. Ὁ Διονύσιος, οὗ αἰτήσῃ τῷ Φεβρουαρίῳ τοῦ 1799 διορίζεται ψήφοις κανονικαῖς ὁ πρωτοσύγκελλος αὐτοῦ Νικηφόρος, ἐπίσκοπος βοηθὸς αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον Μακαριουπόλεως. Οὗτος περιέ-

πεσεν εἰς ἡλιθιότητα νοῦς παραιτησάμενον δὲ διορίζεται (ὄρα Κουρούτσεμε σ. 54 καὶ Β' ἐκδ. 73) ὁ

Πανάρετος, ὅστις τῷ 1817 γίνεται Προύσης (τῷ 1813 σκέψις ἐγένετο νὰ μετατεθῆ οὗτος εἰς Σμύρνην, ἀλλ' ἠπράκτησε τὸ ὑλόμημα) καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Φιλίππων καὶ Δράμας

Παρθένιος, (Κουρούτσεμε σ. 57). Οὗτος ἀποθνήσκει καὶ ἐκλέγεται τῷ 1831 Δεκέμβριον ὁ εὐδοκίμως χρηματίσας δευτερεύων

Ἰάκωβος,

ΜΟΣΧΟΝΗΣΙΩΝ

Ἡ ἐπισκοπὴ ὑπέκειτο τῷ τῆς Μυτιλήνης θρόνῳ καὶ οὐχὶ τῷ τῆς Σμύρνης. Ἐπὶ Νεοφύτου μητροπολίτου Σμύρνης (τοῦ ἐκ Λέρου) ἡ Μ. Ἐκκλησία τῷ 1763 προσήρτησεν αὐτὴν τῇ μητροπόλει Σμύρνης, διότι τῷ 1762 ἐπισυμβάντος λοιμοῦ καὶ τῷ 1763 σεισμοῦ καὶ πυρκαϊᾶς κατεστράφη ἡ ἐπαρχία Σμύρνης καὶ ὁ ἀρχιερεὺς περιέστη εἰς δεινὴν οἰκονομικὴν δυσχέρειαν. Τὸ τῆς ἐνώσεως γράμμα συνέταξεν ὁ Κριτίας (Ὁ Οἰκονόμος ἐν τοῖς Σωζομ. τόμ. Α. σ. 413 ἐδημοσίευσεν). Τέως ἦν «πεφιλοτιμημένη τῷ τιμιωτάτῳ καὶ εὐγενεστάτῳ ἄρχοντι μεγάλῳ ποστελνίκῳ Κυρίτῃ Μανωλάκῃ» (πρβλ. «Ἐκκλ. Ἀλήθεια» ἔτος Γ' σ. 550).

Γαβριήλ, ὁ μετὰ ταῦτα πατριάρχης (Οἰκονόμον, Φιλ. Σωζ. σελ. 417).

Κύριλλος, ἀπέθανε τῷ 1794 Ὀκτώβριον καὶ διορίζεται ὁ ἱερομόναχος.

Παῖσιος, πρόην μ. πρωτοσύγκελλος, εἶτα Βάρνης, ἐνθ. ὄρα (1797-1800).

ΜΥΤΙΑΗΝΗΣ

Στέφανος, τοῦ ια-ιβ' αἰῶνος Β. C. Η. 1893 σ. 79 καὶ Στέφανος ποιμὴν Μυτιλήνης ἐν σφραγίδι.

Μαλαχίας, (τ. α' σ. 531 Miklosich).

Ἰερεμίας, αὐτόθι τ. Β' σ. 129.

Λεόντιος, οὗ ἔρμηνεία «τοῦ ἱερωτ. μητρο. Μυτιλήνης κυροῦ Λεοντίου τοῦ Μαγεντινοῦ Ἀριστοτέλους σοφιστικοὶ ἔλεγχοι (Montfaucon, Bibl. Coislinaiana σ. 225).

Νικήτας, (Ἀλεξ. Κομνηνοῦ) Montfaucon αὐτόθι σελ. 104 ἐπὶ πατριάρχου Νικολάου.

Διονύσιος, ὁ ἐξ Ἀρκαδίας, ὁ τῷ Φιλῆ συγχρονήσας (ιγ-ιδ' αἰὼν) ὄρα Σακελλίων, Δελτ. Ἱστορ. Ἐθν. Ἐταιρ. Β' σ. 316.

Διονύσιος, μ. Μυτιλήνης (Γεδεὼν ἐν ἐκδ. ποίημα Φιλῆ «Ἐκκλ. Ἀλήθ.» ἔτος γ' σ. 653).

Μακάριος, ἐν τῇ συνόδῳ καθ' ἣν καθηρέθη Ἰωάσαφ ὁ Μεγαλοπρεπής. Ἡ καθαιρέσις ἐν Turcograecia 173, 170-174.

Γρηγόριος, Turcograecia σ. 596 (;), παρὰ Νεοελλ. Φιλ. Σάθα.

Ἰερεμίας, Μυτιλήνης εὐρίσκειται ἐν Μυριοφύτῳ τῷ 1590.

Παΐσιος, τῷ 1590 Αὐγούστ. 9 ἐχειροτονήθη ὁ Παΐσιος (Σάθα, Μεσ. Βιβλ. Γ' 551, 552). Μαυροκορδ. Βιβλ. 17^{ου} σ. 103 καὶ τῷ τοπικῇ σύνοδος). Παραίτεται καὶ διορίζεται ἐπὶ τοῦ Ραφαήλ τοῦ Β' ὁ

Δανιήλ, τῷ 7111 (1603), οὗ ἀποθανόντος τῷ 1605 ὁ

Σωφρόνιος,

Κωνσταντῖος, τῷ 1601, παρὰ Σάθα, Γ' 558 ἀναφέρεται ἦν Μυτιληναῖος, ἀπὸ τὰ Βασιλικά. (Μαυροκορδ. Βιβλ. Παράρτημα 17^{ου} τόμ. σ. 93 καὶ 103 καὶ 105, ἐν ὑποσημειώσει). Τῷ 1629 παραιτεῖται διὰ γῆρας καὶ ἀντ' αὐτοῦ (Σάθα, Μ. Β. Γ. 567) ἀποθανόντος τῷ 1631 (ζρμ').

Παρθένιος, ἴσως ὁ κατωτέρω.

Ἰάκωβος (:), 1649 17^{ου} τόμ. Μαυρ. Βιβλ. σ. 116-117, ἦτο πρόφην Γάνου καὶ Χώρας.

Παρθένιος, τῷ 1654 παραιτεῖται καὶ γίνεται ὁ πρωτοσύγκελλος

Γρηγόριος, ἐπὶ τῆς Ε' (:), Πατριαρχ. Παΐσιου (δρα Γεδεών, χρον. Πατριαρχικοῦ Οἴκου καὶ Ναοῦ σ. 168 καὶ Πατρ. Πίν). Τῷ 1662 ἀπαντᾷ ὑπογραφομένος ἐν ὑπομνήματι ἐκλογῆς τοῦ πατριαρχοῦ Διονυσίου τοῦ ἀπὸ Λαρίσσης καὶ ἐπὶ Ἰερεμίου (Σάθα, Ἱερ. Σχεδ. ψδ'). Οὗτος συνυπογράφει τῷ Παΐσιῳ τὴν πρὸς τὸν Πατριαρχὴν Νίκωνα ἐπιστολὴν (Ἄνατολ. Ἀστὴρ 1881 ἀρ. 51).

Ἀνθίμος, 1744 («Ἐκκλ. Ἀλήθεια» ἐτ. Γ' σ. 156) τῷ 1748 ἐν μηνί Σεπτ. ἰνδ. ιβ' ἀπαντῶν ὡς συνοδικὸς ἀπὸ διετίας ὑπογράφει εἰς τὸ τῆς ἐκλογῆς ὑπόμνημα τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας Κυρίλλου.

Πανάρειτος, 1780-1783. Τοῦτον διεδέχθη ὁ κατωτέρω σημειούμενος

Ἰερεμίας, ὢν Χριστιανουπόλεως καὶ Τριπολιτῆς ἀπὸ ἐνδεκαετίας, ὢν πρότερον πρωτοσύγκελλος. Τῷ Μαΐῳ τοῦ 1809 ὁ Μυτιλήνης Ἰερεμίας ἐκλεγείσ πατριαρχὴς παραιτεῖται τῇ 4 Μαρτίου 1813

Πορφύριος, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ μέγας πρωτοσύγκελλος

Μελέτιος, διαδεξάμενος τὸν εἰς Κρήτην μετατεθέντα καὶ ἄνωθι σημειούμενον Πορφύριον, ὅστις παραιτεῖται μετὰ μῆνα σχεδόν. Κατ' Αὐγούστον τοῦ 1843 παραιτεῖται καὶ διαδέχεται αὐτὸν ὁ πρωτοσύγκελλος Καλλίνικος. Τῷ 1845 ἐπὶ Ἀνθίμου ἐγένετο ὁ Μελέτιος Ξάνθης.

Καλλίνικος, προβιβάζεται εἰς Θεσσαλονίκης τῷ Μαρτίῳ τοῦ 1853 ἀντ' αὐτοῦ διορίζεται ὁ Καμπανίας

Γρηγόριος, ὁ τῷ 1855 Τυρνόβου γενόμενος, ἀντ' αὐτοῦ δὲ αὐθημερὸν ὁ Ξάνθης

Μελέτιος, καὶ πρόφην τοιοῦτος. Οὗτος διακυβερνήσας τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ἀπεβίωσε τῷ Νοεμβρίῳ τοῦ 1867. Τοῦτον διεδέξατο ὁ τέως μέγας πρωτοσύγκελλος

Μεθόδιος, ὁ νῦν πρόεδρος Διδυμοτείχου, ὅστις τῇ 28^ῃ Ἰανουαρίου 1878 μετατίθεται εἰς Καισάρειαν καὶ τῇ 12 Μαΐου 1878 εἰς Διδυμοτείχον. Διάδοχος

αὐτοῦ ὁ καὶ νῦν ἀρχιερατεύων τέως ἀρχιμανδρίτης καὶ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου

Κωνσταντῖνος, Βαλλιάνης.

ΜΥΡΑΝ

Ἰγνάτιος, μητροπολίτης θ.-ι' αἰῶνος σελ. 324 sceaux byz. inédits ἐν R. Arch. 1905.

ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ

Μαρτύριος, ἐκοιμήθη ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Ναυπάκτου κῦρις... ἐπὶ ἔτους 1437 (1437) Ἰνδ. ιε' μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἰδ' ἡμέρᾳ ε' ὥρᾳ ἕκτη τῆς ἡμέρας. (Ἐκ χειρογράφου βαμβακίνου συγχρονίζοντος τῷ ὑπ' ἀριθ. 194 (57) τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος φυλλ. 4^{ον}).

ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ ΚΑΙ ΑΡΤΗΣ

Εὐθύμιος, τῷ 1507, Ἰνδ. ι', μηνὸς Σεπτεμβρ. ἀφίκετο εἰς τὴν ἐνορίαν Ἀποκούρου ἐν τῇ σ. μονῇ τοῦ Προδρόμου ἐν τῇ θεογ. Τρεβεκίστη καὶ χειροτόνησεν εἰς διάκονον τῆς μονῆς τὸν μοναχὸν Ἀθανάσιον (ἐκ χειρογ. Ἑθν. Βιβλ. τῆς Ἑλλάδος ὑπ' ἀριθ. 518).

Γαβριήλ, τούτου ἀποθανόντος ἐγένετο ὁ πρωτοσύγκελλος ἐκείνου

Βαρθολομαῖος, τῇ 17^ῃ Ἰουλίου, ἀρχ'.

Γρηγόριος, 1697. 8 (Σάθα, Μ. Βιβλ. Γ'. σ. 535).

Νεόφυτος, 1706-1724, ἐπιστολὴ Γορδίου πρὸς αὐτόν. (Σάθα, Μεσ. Βιβλ. Γ'. 538).

ΝΑΥΠΑΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΓΟΥΣ

Διονύσιος, Turcogr. 321.

Παρθένιος, παρητήσατο καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐγένετο κατὰ τὴν 23^{ην} Νοεμβρίου ἡμέραν δευτέραν τοῦ 7110 = 1602 ὁ

Ἀνθιμος, ἀνθ' οὗ μετατεθέντος εἰς τὴν μ. Ἀθηνῶν ἐξελέγη ὁ πρόφην Ν. Πατρῶν

Παρθένιος, κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 7112 = 1604, ἀνθ' οὗ καθαιρεθέντος,

Σωφρόνιος, τῷ Μαίῳ 7115 = 1607 οἰκονόμος τῆς μητροπόλεως, ἀνὴρ τῷ ὄντι ἐνάρετος καὶ πάση ἄλλῃ παιδείᾳ κεκοσμημένος ἐν ἔτει 7115 μηνὶ Μαίῳ (Νομ. Συναγ.) ὅστις παραιτεῖται καὶ γίνεται τῷ Ἀπριλίῳ τοῦ 7116 ὁ

Θεοφάνης, ὅστις καθαιρεῖται ἐπὶ πατριάρχου Παΐσιου καὶ ἐγένετο ὁ

Μανάριος, τῷ 1654 Ὀκτωβρ. 5. (β'. πατριαρχία, Νομ. Συναγ.).

Θεοφάνης, καθαιρεῖται ἐπὶ Παρθενίου «ὥστε δογματίζεσθαι Θεοφάνην μοναχὸν ἀμέτοχον τῆς τε τιμῆς τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν εἰσοδημάτων τῆς μητροπόλεως» μηνὶ Νοεμβρίῳ 1665 (Νομ. Συναγ.).

Γεράσιμος, «φυγὰς ὄχρετο μηδενὸς διώκοντος» καὶ εἰς ὀληγορευμένους τόπους ἀποδημήσας, ἔνθα ὑποπτος ἔστιν, ὡς καὶ τὴν εὐγένειαν τῆς καθ' ἡμᾶς εὐσεβείας, προδοῦναι» μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 1669. (Νομ. Συναγ.).

Νικόδημος, 1776 («Ἐκκλ. Ἀληθ.» 1904 σ. 217.).

ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΙΤΑΛΙΑΣ¹

Στέφανος, Ἐπί τῆς ἱεραρχίας Στεφάνου τοῦ ἀγιωτάτου ἐπισκόπου Νεαπολεϊτῶν πόλεως ἐνεκαινίσθη ναὸς τοῦ μάρτυρος Οὐάρου ἐν Ἀμάλφῃ τῆς Ἰταλίας.

Κατὰ 767, 799. Ὅρα C. I. G. Inscrip. Graecae Siciliae et Italicae 697. C. I. G. IV 8668. (.)

ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ (τοῦ Πόντου).

Ἀβραάμ, (ὁ Χρυσὸς ἢ Χρυσόστομος).

Κωνσταντῖνος, Μελισσοπειριώτης Νεοκαισαρείας. σελ. 255 Mélanges Archéol. Byz.

ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἵπέρτιμος μόνον ἐπὶ Ἀνδρονίκου ἀπὸ 50^ος ἐγένετο 62^ος.

Κοσμάς, 10^ος αἰὼν Sigill. byz. σ. 176.

Νικόλαος, τῷ 997, Σωτήρος τόμ. Α' σελ. 174.

Κωνσταντῖνος, τῷ 1027, ἀπλῶς Πατρῶν. Αὐτόθι.

Εὐθύμιος, Ν. Πατρῶν. Ἐν Κιννάμου ἔκδ. Βόννης σελ. 252. Εἰς τὸν Δημήτριον Λαμπηνὸν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ Χριστοῦ ἀπήντησε (Ὅρα κείμενον καὶ Νικήτα 1,7 σ. 5). Εὐθύμιος Μαλάκης: Δελτ. Ἱστορ. καὶ Ἐθν. Ἐταιρείας.

Παρθένιος, τῇ 29^ῃ Μαΐου 1602-1603. («Ἐκκλ. Ἀλήθ.» ἔτος Β'. σ. 780), οὐ παραιτηθέντος ἐγένετο ὁ ὀσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις.

Σεραφεῖμ, ζριβ', Φεβρ. ιβ'. (1604). Αὐτόθι.

Γαβριήλ, ἐπανέρχεται συνοδικῇ διαγνώμῃ πάλιν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ὑπεισλθόντος (ζριγ' Ἰανουάριος)

Ἀνθιμος, τῷ 1623/24 ὁ Γρεβενῶν ἄτε πρὸ χρόνων πολλῶν τοῦ Δανιήλ². (Σιγ. Μονῆς Φιλοσόφου, «Ἐκκλ. Ἀλήθεια» Β'. σ. 668. Μεσαιωνικὴ Βιβλ. Σάθα, τ. Γ'. σ. 562).

Νεόφυτος, 1639, οὐ παραιτηθέντος καὶ ἀποθανόντος ἐξελέγη (κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος) ὁ ἱερομόναχος

Ἰωάσαφ, ἐπὶ ἐκλογῇ Προϊλάβου καὶ Ἰσμαηλίου καὶ τῷ 1640 ἐν σιγγλίῳ

¹ Ὑπήγετο μετὰ τὸ 783 εἰς τὸ Οἶκουμ. Πατριαρχεῖον. Γ. Ι. Κονιδάρη. Αἱ μητροπόλεις καὶ ἀρχιεπισκοπαί. Ἀθήναι 1934. (Σ. ἔκδ.).

² Ἡ σημείωσις εἶναι ἀτελής.

Ἄνδρου. Τούτου παραίτησιν ἀβίεστον ὑποβαλόντος ἐκλέγεται τῇ Μαρτίῳ κζ' τοῦ 1644 ὁ

Ἰωσήφ, (Νομ. Συναγ. καὶ Μ. Β. τ. Γ' σ. 577).

Ἰωάσαφ, οὗ καθαιρεθέντος τῷ ἀγλ' (1657) Ἰουνίῳ γίνεται ὁ πρῶην ἀρχιερεὺς Ἐλασσῶνος

Ἀθανάσιος, τῷ 1660, καὶ τῷ 1661 ἐν Π. Κ. 339 ὑπογράφει ἐν σιγίλλῳ διὰ τὸ σταυροπηγῶσιον τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἐπὶ Παρθενίου τῷ 1669 (Γεδεών: Ἐγγρ. Αἰθ. καὶ Κεραμ. σ. 75), 1669, οὗτος παραιτεῖται καὶ γίνεται

Ἰωάσαφ, τῷ 1691 ἐν Ἀληθ. τόμ. Α' σ. 150, σιγίλλια ἐπὶ Καλλινίκου τοῦ Ἀχαρνᾶνος.

Γρηγόριον, πρῶην Ν. Π. εὐρίσκω διοριζόμενον Ἀχριδῶν ἀρχιεπίσκοπον ὑπὸ τῆς Συνόδου (Ἐκκλ. Ἀληθ. Γ' σ. 149).

Νεόφυτος, τῷ Ἰανουαρ. 1752 παρητήσατο ἐπὶ Παϊσίου καὶ διορίζεται ὁ Πανοσιώτατος πρωτοσύγκελλος κὺρ

Ἰερόθεος, ὅστις παρητήσατο καὶ ἐξελέγη τῷ Μαίῳ τοῦ 1757 ὁ ἱερομόναχος κὺρ

Γεράσιμος, ἀνθ' οὗ ἀποθανόντος διορίσθη τῷ Μαρτίῳ τοῦ 1774 ὁ δσιώτατος ἐν Ἱερομονάχοις κὺρ

Χρῦσανθος, ὅστις παραιτεῖται τῷ Ἰουνίῳ τοῦ 1783 καὶ ἐκλέγεται ἀντ' αὐτοῦ ἐν τῷ Μεγάλῳ Ῥεύματι ὁ θεοφιλέστατος πρῶην Θαυμακοῦ ἐπίσκοπος κὺρ

Εὐγένιος, οὗ θανόντος τῷ 1785 κατὰ 8/βριον διορίζεται ὁ ἱερομόναχος

Δαυρέντιος, παραιτησάμενος τῷ 8/βρίῳ τοῦ 1791 ἐπὶ Νεοφύτου, ὅτε, διαδέχεται αὐτὸν ὁ δσιολογιώτατος ἐν Ἱερομονάχοις κὺρ

Πολύκαρπος, ὅστις τῷ 1807-8 ἦν συνοδικὸς σὺν τῷ Ἀθηνῶν Γρηγορίῳ. (Ἐγγρ. Ἐρμ.) 1819 σελ. 117). Ὅρα Δελτ. Ἱστορ. Ἐθν. Ἐταιρ. τεύχος ε'. σ. 113. Οὗτος τῷ Ἀπριλίῳ τοῦ 1819 ἀποθνήσκει, διορίζεται δ' ὁ Δεβρῶν κὺρ

Δοσίθεος, ὃν εὐρίσκω ὑπογραφόμενον τῷ 1818 ἐν σιγίλλῳ περὶ τῆς Σχολῆς Ἄνδρου (ἐν Ἐγγρ. Ἐρμῆ) σ. 595-603).

Γερμανός, ἐν τεύχεσι Ἐκκλ. Μουσ. (Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. 17^{ου}) Μαυρ. Βιβλ. 166, 117, 118 119 δις).

ΝΙΚΑΙΑΣ

Θεόδωρος, μητρ. θ-ι'. αἰῶνος, σελ. 90 τοῦ Παντοσέσκο ἐν κζ' τ. τοῦ Ρωσ. Ἀρχ. Ἰνστιτούτου, Migne, Patr. G. 114 τόμ. σελ. 132.

Κύριλλος, Παρὰ Μαρτίνῳ Κρουσίῳ ἐν «Τουρκογραιζία» (σ. 204) ἐν ταῖς Annotationes, ἐνθα ὀνομάζεται ὁ μητροπολίτης εἰς τὴν μετὰ τοῦ Γεργαλίου συνέντευξιν ἐν Κων/πόλει, καθ' ἣν διηγείται ὅτι «ἐν Νικαίᾳ τρεῖς Ἐκκλησίαι ὑφίσταντο τότε (τῷ 1575) ἢ τῆς «Παναγίας, ἢ τῶν ἁγίων Θεοδώρων καὶ ἢ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου». Ὁ Κύριλλος οὗτος εἶναι πάντως ὁ ἐν

τῷ κυρωτικῷ γράμματι τοῦ βασιλέως Μωσκοβίου Ἰωάννου (Ἰβάν τοῦ Δ') ἐπὶ Ἰωάσαφ κατὰ τὸ 1561 ὑπογράφων (παρὰ Regel, *Analecta Byzantinorussica* σ. 78). Ἐν παλαιότερῳ κώδικι τῆς μητροπόλεως Νικαίας, ὡς ἐσημείωσεν ὁ κ. Γεδεών ἐν τῇ «Ἐκκλῆσ. Ἀληθεία» (1912 σ. 285) φέρεται «τὸ Παλαιὸν ἦτον Κύριλλος εἰς τὸ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, ΖΞΖ'. (αφνε') μετὰ Χριστόν πόσους χρόνους ἔκαμεν εἰς τὴν ἀρχιερατείαν οὐκ ἔχομεν σημειῶσαι μὲ τὸ νὰ λείπουν φύλλα ἐκ τοῦ κώδικος».

Κύριλλος, 1589. Legrand, B. Η² τόμ. Δ' σ. 302 Regel σελ. 88.

Γρηγόριος, 1655, ὑπὸ τοῦ Ἀμασειᾶς μνημονεύμενος. Οὗτος μετέβη εἰς Ρωσσίαν τῷ 1655 καὶ δὴ εἰς Μόσχαν, κομίσας καὶ ἱερὰ λείψανα τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ (σελ. 276 «Ἐκκλ. Ἀληθείας» 1898 φύλλ. 31 Δ/βρίου). Ἀπὸ τῷ 1653 κατὰ τὸν κώδικα τῆς Νικαίας.

Γεράσιμος, 1726, σιγίλλιον τῆς ἐν Μυκόνῳ Μονῆς Τουρλιανῆς ἐπὶ Νεοφύτου. Ὅρα σελ. 33 Κτιτορικοῦ ὑπὸ Βερτοπούλου, Ἐρμούπολις 1877.

Καλλίνικος, 1728 («Ἐκκλ. Ἀλήθ.» 1904 σ. 265).

Ἰερεμίας, 1763 ἐπὶ Σαμουήλ.

Καλλίνικος, σιγίλλιον 1798 ἐπὶ Γρηγορίου (Βερτοπούλου, ἐνθ' ἄνωτέρῳ σελ. 37).

Δανιήλ, 1801. «Διὰ ἐπιταγῆς τοῦ σεβασμίου μοι γέροντος ἁγίου Νικαίας κυρίου Δανιήλ ἐπιστάτησα ἐπὶ τῇ ἀνακαινίσει τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου 1807. ὁ πρῶτος Χρῦσανθος». Ἐν Δευτέρῳ ἐπιγραφῇ: «Ἀνακαινίσθη οὗτος ὁ ναὸς παρὰ ἀρχὴ Θυ τοῦ Δανιήλ¹, ΑΩΖ'. Ἰανου[αρίου] Κ». Εἰκάζομεν ἀρχιθύτου. Ἐν τοῖς Βιθυνικοῖς Κλεωνύμου καὶ Παπαδοπούλου 1867 σ. 118, σφύζεται ἡ σειρὰ τῶν μητροπολιτῶν τῆς Νικαίας ἀπὸ τοῦ 1680. Ὁ Δανιήλ οὗτος σημειοῦται τῷ 1801 ὅτε διάδοχος αὐτοῦ ὁ

Ἰωαννίκιος², τῷ δὲ 1817.

Μακάριος, Ἄλλ' ἐκ τῶν ἄνω ἐπιγραφῶν γίνεται δῆλον ὅτι ὁ Δανιήλ ὁ καθαιρεθεὶς πάλιν ἀνέλαβε τὸν θρόνον ἐν τῷ μεταξύ.

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Δομίτιος, Α'. Ἀρχ. Ἐφημ. 1915, 1916, 1917 ἐπιγραφαί.

Δομίτιος, Β'. Φιλαδελφεὺς καὶ παρατηρήσεις ὑπὸ Α. Χατζῆ ἐν 1918 σ. 28 καὶ 29, ἐν τῇ βασιλικῇ ε'. αἰῶνος ὁ Νικοπόλεως ὁ κατασκευάσας τὸν ναὸν (ἁγίου Δημητρίου;³).

¹ Κατὰ κώδικα Νικαίας, τῷ 1801 ὁ Δανιήλ, Θεσσαλός («Ἐκκλῆσ. Ἀληθεία» 1912 σελ. 286-287).

² Μυστακίδου, *Κουρούτσου* σ. 78.

³ Ν. Κ. 2 Ἀπριλίου 1891.

ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ

Γαβριήλ, Τούτου ἀποθανόντος ἐγένετο ὁ δσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικὸς κϋρ

Δωρόθεος, «προηγούμενος τῆς θείας Μονῆς τῆς Παναγίας Θεοτόκου τῆς ἀχειροποιήτου τῆς Κοσινιδίτζης» τῷ Ἰζλα' μηνὶ Μαΐω λ.¹.

ΠΛΑΛΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ (ἴδε καὶ Πατρῶν).

Ὑπέρτιμος καὶ ἑξαρχος πάσης Ἀχαΐας. Ἐπὶ Ἀνδρονίκου ἀπὸ 32 ἐγένετο 39. Περί Π. Πατρῶν ὁ Miklosich σελ. 19 τοῦ Α'. τόμον ἔχει ἔγγραφον ἀδήλου Πατριάρχου καὶ ἔτους διαφέρον, «ὅτι ἐπειδὴ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Παλ. Πατρῶν καὶ ὑπέρτιμος οὐκ εὐπόρως τῶν πρὸς αὐτάρκειαν ἔχων εὔρηται, ἐνθεν τι ἀναγκαῖον ἢ ἡμῶν μετριότης καὶ προσῆκον ἐνόμισε γνώμη καὶ τῶν περι . . . . . κατὰ λόγον ἐπιδόσεως παρασχεῖν τὴν ἀγιωτάτην τῶν λακεδαίμονίων μητρόπολιν, τὸ μὲν ὡς σχολάζουσας, τὸ δὲ ὡς οὐ μακρὰν ἀφισταμένης τῆς κατ' αὐτὸν ἀγιωτάτης μητροπόλεως».

Ὁ αὐτοκράτωρ Νικηφόρος ὁ Α'. (802·811) ὕψωσε τὴν τέως ἐπισκοπὴν τῶν Πατρῶν εἰς μητρόπολιν καὶ ὑπήγαγεν ὑπ' αὐτὴν τὰς ἐξῆς ἐπισκοπὰς. Μεθώνην, Κορώνην καὶ Λακεδαίμονα. (Ὅρα Πολυζ. Νεοελλ. τόμ. Α'. σελ. 123 καὶ 133. Ὅρα ἐν Miklosich πάρα πολλὰ πρὶν προβῆς εἰς δημοσίευσιν. Ἐπίσης Turcograecia.

Μιχαήλ, τῷ 1315. Ἐν Acta, Miklosich καὶ Müller καὶ Patrol. Migne 152 τ. 152 col. 1097.

Μακάριος, 1354, Miklosich τόμ. Α' σελ. 329.

Παρθένιος, Ἐξ ἐπιγραφῆς ἀποτεθησαυρισμένης ἐν τόμ. Δ' τοῦ C. I. G. ὑπ' ἀριθ. 8771. Ἡ ἐπιγραφή ἐν τῷ ναῷ τῆς Παναγίας τῆς Φανερωμένης ἐν Βοστίτῃ τῆς Πελοποννήσου. Ὁ πανιερώτατος καὶ λογιώτατος οὗτος κϋρ Παρθένιος ὁ Ἀθ. ἤκμαζε τῷ 1366. Τὸ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἀναγνωσθὲν «Κενορῖται» ἀναγνωστέον, καὶ ἐνορῖται-ων, ὡς ἡμῖν δοκεῖ.

Νίφων, Τῷ 1397 προεβιβάσθη εἰς τὴν μητρόπολιν Π. Πατρῶν ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης τῆς μονῆς Παμμακαρίστου. (Βυζ. Μελέται Πασπάτη σ. 299. Mikl. et M. τόμ. Β' σελ. 312).

Ἰγνάτιος, καὶ εἶτα

Μάξιμος, (τ. Β' σ. 135 Miklosich).

Νίφων, Π. Πατρ. σ. 375 Β' τ. Miklosich.

Φίλιππος²,

¹ Ν. Κ. 3 Ἰουλίου 1891.

² Ἐν ἰδιαιτέρῳ δελτίῳ ἐπίσης ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐξῆς. Φίλιππος μητροπολίτης Π. Πατρῶν γινώσκεται νῦν ἐκ τῆς βούλλας αὐτοῦ τῆς ἐκ μολύβδου, ἀγνώστου ἐποχῆς. (Ὅρα Κωνσταντοπούλου, Νέα Προσκτήματα, ἐν τῇ Διεθνεί Ἐφημερίδι τῆς Νομισματικῆς ἀρχαιολογίας Σφορώνου. Ἀθῆναι 1900 τόμ. Γ' σ. 190).